

સરળ
ગુજરાત પ્રાંતની સામાન્ય
ભૂગોળ.

સરળ ભૂગોળ

કતી,

ગોકળદાસ કુબેરદાસ મહેતા,
માડવીની પોળ, માળીની ખડકી,
અમદાવાદ.

પ્રકાશક,
ચંદુલાલ મણિલાલ પરીખ,
બુકસેલર,
ગિયારોડ અમદાવાદ.

૨૨૨૫૫

ફિર્મ નં. ૩૪/૦-૩-૬

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

गुजराती साहित्य भाग

अनुक्रमांक ५४२५५ मांक

पुस्तक नाम ७३ . विद्यालय का नाम
मुम्बई

विषय 71823 ००२ २३९न.

સરળ
ગુજરાત પ્રાંતની સામાન્ય
ભૂગોળ.

કર્તા,
ગોકળદાસ કુબેરદાસ મહેતા,
માડવીની પોળ, માગીની ખડકી,
અમદાવાદ.

પ્રકાશક,
ચંદુલાલ મણિલાલ પરીખ,
પ્રેક્ષેશ્વર,
રાંગીંગ, અમદાવાદ.

આદિતિ ૧ હી પ્રત ૨૦૫૦
મવત ૧૯૮૦ સને ૧૯૨૩

રથાન આદિત્યમુદ્રણાલય, ગાયખડરોટ-અમદાવાદ
મુદ્રક પ્રાણજીવન વિશ્વનાથ પાઠક

કિંમત રૂ. ૦-૩-૬

"કુસુમ વિદ્યાપીઠ" ગ્રંથાલય
અમદાવાદ

પ્રસ્તાવના: ને કૉપીરાઈટ-સંગ્રહ
૧૯૨૫૨

બીજા ધોરણમાં બાળકોને બુજોળાનું સ્વૂળ જ્ઞાન આપવાની સરઆન થાય છે તે ધો. ૮ માં વિદ્યાર્થી પોતાના વતન તથા તાલુકાનું જ્ઞાન મેળવે છે

ધોરણ ૩ માંના અભ્યાસક્રમમાં જિજ્ઞાસા વિશેષ જ્ઞાન માથે ગુજરાતનું સામાન્ય જ્ઞાન પણ વિદ્યાર્થીઓને મેળવવાનું હોય છે બુજોળા અને ઇતિહાસને ગાળે મળે છે, આથી બુજોળાનું જ્ઞાન આપવામાં છાંદગને એમ ઉપનિષદ થાય, તેવી રીતે ઇતિહાસને સળધ નહીને જો તે વિષય સિખવવામાં આવે, તો વિદ્યાર્થીને તે વધારે ઉપયોગી થઈ પડે છે

શાળાઓમાં ચાલતી દાંતની ગોખણપટ્ટીને કેટલેક અશે નાશુદ્ધ કરવા, અને વિદ્યાર્થીઓને આ વિષયમાં રસ ઉત્પન્ન થાય તેમ કરવા મેં અનતો પ્રયત્ન કર્યો છે બાળકો પોતાની જાતે બુજોળાનું આ નાનું પુસ્તક વાંચી સમજતા થાય તે હેતુ કેટલે દરબજે પાડે પડ્યો છે, તે તો માત્ર વિદ્યાર્થી-અનુષ્ઠાઓ અને શિક્ષકભાઈઓના અભિપ્રાય ઉપર સોપી અત્રે ફિરમુ છું

છેવટે આ નાનકડું પુસ્તક છપાવી પ્રસિદ્ધ કરવા બદલ ખડાયતા બુક ડીપોના માલીક લાઈ ચંદુલાલ મલ્હી-લાલ પરીખનો પણ આભાર માનું છું.

અમદાવાદ.
માડવીની પોળ, માળીની ખડકી } લેખક.
માગશર સુદ ૫ ૧૯૮૦.

સરળ

ગુજરાત પ્રાંતની સામાન્ય

ભૂગોળ.

છાકરાંઓ, તમે ખીજ ચોપડીમાં તમામ ગામ તથા તાલુકાની ભૂગોળ ચીખી ગયા. વળી ત્યાં દિશાઓ અને ખુણાઓ પણ ઓળખતા શીખ્યા હવે તમારે જિલ્લાની અને પ્રાંતની ભૂગોળ શીખવાની છે

તમારા તાલુકાની આસપાસ ખીજ પછુ તાલુકાઓ છે. તાલુકા ભેગા મળવાથી જિલ્લો બને છે. આપણે દસ-કોઈ તાલુકો અમદાવાદ જિલ્લામાં આવેલો છે જિલ્લાના મુખ્ય અમલદારને કલેક્ટર કહે છે. તે જિલ્લાના મુખ્ય ગામમાં રહે છે આપણા જિલ્લાના કલેક્ટર અમદાવાદમાં રહે છે કલેક્ટરના હાથ નીચે દરેક તાલુકા દીક એકેક મામલતદાર હોય છે

આપણે પાછળ જોયું કે ઘણાં ગામ ભેગાં મળવાથી તાલુકો બને છે અને પાંચ સાત તાલુકા ભેગા મળવાથી જિલ્લો થાય છે. જિલ્લાઓનો પ્રાંતમાં સમાવેશ થાય છે

એકજ ભાષા બોલનારા અને સરખા પહેરવેશ-વાળા તથા રીતરિવાજવાળા લોકો જેમાં વસે છે, તેને પ્રાંત કહે છે. આપણા પ્રાંતનું નામ ગુજરાત પ્રાંત છે તેમાં વસનારા લોકો ગુજરાતી કહેવાય છે, અને તેઓ

જે ભાષા બોલે છે, તે પણ ગુજરાતી ભાષા કહેવાય છે, તમારી ચોપડીઓ તે ભાષામાં લખેલી છે.

અસલ આ રથગે ભટ્ટાર્ક ગુર્જર નામનો સરદાર થઈ ગયો, તેના નામ પરથી આપણા પ્રાતનુ નામ ગુર્જરનુ અને છેવટે ગુજરાત પડ્યું છે ગુજરાતમાં વસનારા હિન્દુ, પાંચી, મુસલમાન વગેરે સવળા લોકોને ગુજરાતી કહે છે

હાલમાં ગુજરાતમાં અગ્રેજ સરકારનું ગભ્ય છે તેઓ પરદેશી છે તેમનો દેગ અહીંથી ૫૦૦૦ માઈલ દૂર છે આપણા રાજા મહારાજા પાંચમાં જયોર્જ છે. તેઓ તેમના દેશમાં રહે છે અને તેમના તરફથી માણુઓ આવી અહીં રાજ્ય ચલાવે છે ગુજરાતમાં અગ્રેજી ગભ્ય સ્થાપન થયે ફક્ત ૧૦૦ વર્ષન થયા છે સાગ પહેલા ગુજરાતમાં દેશી રાજાઓનું ગભ્ય હતું હતું પણ ગુજરાતમાં ઠામ ઠામ નાના દેશી ગભ્યો છે એ દેશી ગભ્યોનો પણ ગુજરાત પ્રાતમાં સમાવેશ થાય છે

તાલુકા અને જિલ્લાના જેવો ગુજરાત પ્રાતનો પણ નકશો છે તેમાં તમે જોશો, તે મુખ્ય બે રંગો* દીઠામાં આવશે લાલ અને પીળો લાલ રંગ અગ્રેજ સરકારની, અને પીળો રંગ દેશી રાજ્યોની હદ બતાવે છે

નીચેના જિલ્લાઓ અગ્રેજ સરકારને તાબે છે

૧ અમદાવાદ, ૨ ખેડા, ૩ પચમહાલ, ૪ ભરૂચ, અને ૫ સુરત

દેશી રાજ્યો—૧ ગાયકવાડ, ૨ કાઠિઆવાડ એ-

* જૂદા જૂદા રંગો છે, તે જિલ્લા વગેરેની જૂદી હદ દર્શાવે છે તે શિક્ષકે સમજવવું.

(૫)

જનિસ, ૩ પાલણપુર એજનિસ, ૪ મહીકાંઠા એજનિસ,
૫ રેવાકાંઠા એજનિસ, ૬ પચમહાલ એજનિસ,
૭ સુરત એજનિસ, અને ૮ ખલાત સંસ્થાન.

જિલ્લાઓનો કારભાર કલેક્ટર કરે છે. દેશી રાજ્યોનો
કારભાર ત્યાના રાજાઓ કરે છે, પરંતુ તેમના કામ ઉપર
અંગ્રેજ સરકાર તરફથી મૂલ્યો અમલદાર પૂરતી દેખરેખ
ગણે છે દેશી રાજા તે અમલદારની સલાહ સિવાય ભાગ્યેજ
કોઈ કામ કરી શકે છે

દેશી રાજ્ય નાનું કે મોટું હોય, તેના પ્રમાણમા ત્યા
અંગ્રેજ સરકારનો અમલદાર રહે છે. નાના દેશી રાજ્યો-
ના સમુહ-એજનિસ-માં રહેતા અમલદારને પોલિટિકલ
એજન્ટ કહે છે. અને મોટા દરજ્જાના રાજ્યો-માં
રેસિડન્ટ કે એજન્ટ ટુ ધ ગવર્નર રહે છે.

ઉપર કહેલા પાલણપુર, મહીકાંઠા, અને
રેવાકાંઠા એજનિસઓમાં પોલિટિકલ એજન્ટ રહે
છે. ગાયકવાડના રાજ્યમાં રેસિડન્ટ છે. આખર
કાઠિઆવાડ ઉપર સામાન્ય દેખરેખ ગાખનાર એજન્ટ
ટુ ધ ગવર્નર છે, અને તેના હાથ નીચે પોલિટિકલ એજન્ટો
પણ છે જે દેશી રાજ્યો તદ્દન નાના છે તેની ઉપર વ્યૂઝ
અમલદાર નહિ રાખતા, પામેના જિલ્લાના કલેક્ટરને તેનો
કારભાર સોંપેલો હોય છે જેમકે પચમહાલ એજનિસ પર
પચમહાલ જિલ્લાનો અને સુરત એજનિસ પર
સુરત જિલ્લાનો કલેક્ટર દેખરેખ રાખે છે. ખંભાત
સંસ્થાન ખેડા જિલ્લાના કલેક્ટરની દેખરેખ
નીચે છે.

વિભાગ—અંગ્રેજ સરકારે પોતાની સરળતા ખાતર વડોદરા સંસ્થાન તથા કાઠિયાવાડ એજન્સિ બાદ કરતાં આખો ગુજરાત પ્રાંત તથા તેની દક્ષિણમાં આવેલો અણા જિલ્લો એ બધાને ઉત્તરવિભાગ નામ આપ્યું છે તેના ઉપરી કમિશનર છે તે અમદાવાદમાં રહે છે. જિલ્લાઓના કલેક્ટરોના ઉપરી પણ આ કમિશનર નાહેય છે આપણા ગુજરાત પ્રાંતના ઉપરી પણ આ કમિશનર સાહેબ છે

હવે આપણે ગુજરાતની ખીજ દક્ષિણ વાચના પહેલાં ભૂગોળની ફેરફાર વ્યાખ્યાઓ સમજી લઈએ એ વ્યાખ્યાઓ- માની ધબ્બીપરી તમારે બરોબર જાણવી હોય, તો તમારા શિક્ષકની સાથે તમે કુમદના વખતે ની જોવા મળે કરવા જાણ, તો ત્યાં તેઓ તમને સારી પેઠે મમતવગે

ભૂગોળની વ્યાખ્યાઓની સમજ.

ભૂગોળ=ભૂ=પૃથ્વી-ગ્રામીન+ગોળ=ગોળો.

આપણે જેના ઉપર રહીએ છીએ તેનો આકાર જાણ છે.

તળાવ—ચોમાસામાં જમીન પર વરસાદનું જે પાણી પડે છે, તેમાંનું ફેરફાર આખામાં ખાત્રા હોય છે, તેમાં પણ બનાય છે પાણીથી ભરેલા આવા મોટા ખાડાને તળાવ કહે છે. તળાવનું પાણી નાદના ઘોંસાના નથા દોરને ધીવ ના દામમાં આવે છે

(૭)

સરોવર—તળાવથી મોટું હોય તેને સરોવર કહે છે.

નદી—પાણીનું જે વહેણ પર્વતમાંથી કે સરોવરમાંથી નીકળી ફળતી જમીન પર થઈ દરીઓ સરોવર કે રણને મળે છે, તેને નદી કહે છે. નદીનું પાણી મીઠું છે.

ટેકરો—જમીનના થોડા ઉંચા ભાગને ટેકરી કે ટેકરો કહે છે.

દુગર, પર્વત—ટેકરાથી ઉંચા તેને દુગર, અને ઘણા ઉંચા દુગરને પર્વત કહે છે. પર્વતો કપર ઝાટા તથા પથરો હોય છે.

દરીઓ કે સમુદ્ર—પૃથ્વી પગના ખારા પાણીના મોટા ભાગને દરીઓ કે સમુદ્ર કહે છે.

અખાત—સમુદ્રનો ફાંટો લાંબો થઈને જમીનમાં ગચ્છેલો હોય, તેને અખાત કહે છે. જેમકે અખાતનો અખાત.

ઉપસાગર—ઉપ=નાનો + સાગર = સમુદ્ર. નાનો સમુદ્ર. અખાતથી મોટો હોય તેને ઉપસાગર કહે છે.

ભૂશિર—ભૂ=જમીન + શિર = માથું. જમીનની અણી લાંબી થઈને સમુદ્રમાં ગચ્છેલી હોય, તેને ભૂશિર કહે છે.

સામુદ્રધુનિ—પાણીના જે મોટા ભાગને સાંધ નારો પાણીના નાનો ભાગ, તેને સામુદ્રધુનિ કહે છે.

સંયોગીભૂમિ—જમીનના જે મોટા ભાગને સાંધ નારો જમીનનો નાનો ભાગ તેને સંયોગીભૂમિ કહે છે.

બેટ—જેની ચારે બાજુ પાણી અને વચ્ચે જમીન હોય તેને બેટ કહે છે.

દ્વીપકલ્પ—જેની ત્રણ બાજુ પાણી અને એક બાજુ જમીન હોય, તેને દ્વીપકલ્પ કહે છે.

નદીનું મૂળ અને મુખ—જ્યાંથી નદી નીકળે છે તે મૂળ, અને જ્યાં નદી મળે તે મુખ કહેવાય છે. ધણીખરી નદીઓનાં મૂળ પર્વત હોય છે, અને મુખ દરીઓ હોય છે.

નદીનો સંગમ—જે સ્થળે બે કે તેથી વધારે નદીઓ ભેગી થતી હોય, તેને સંગમ કહે છે.

ખંદર—જે શહેર દરીઆ કે નદી કિનારે આવેલું હોય, અને જ્યાંથી વહાણ મારફતે માલ અને માણસો ચઢતાં ઉતરતાં હોય તેને ખંદર કહે છે. જેમકે ખંભાત, સુરત, ભરૂચ.

દીવાદાંડી—દરીઆમાં કેટલેક ઠેકાણે પાણીની નીચે પથરના મોટા ખડકો હોય છે, તે પાણીને લીધે દેખાતા નથી, દૂરથી આવનાર વહાણ તેની સાથે અથડાઈને ભાગી જાય છે તેથી આવે સ્થળે એક ઉંચા થાંભલા પર ફરતો દીવો રાખવામાં આવે છે, તેને દીવાદાંડી કહે છે. ઘોષા પાસે આવી દીવાદાંડી છે.

રણ—જે જગામાં ઝાડ પાન, પાણી કે વસ્તી હોય નહિ, અને જ્યાં મોટા ભાગે પુષ્કળ રેતીજ હોય તે જગા રણ કહેવાય છે. જેમકે કચ્છનું રણ.

ખીણ—બે પર્વતોની વચ્ચે આવેલી ઉંડી જગાને ખીણ કહે છે.

(૯)

સીમા.

છોકરાઓ, તમે ગુજરાત પ્રાંતના નકશા તરફ જોશો તો જણાશે કે તેની ઉત્તર દિશાએ આબુ પર્વત અને શિરોઈ, તથા કચ્છનું રણ આવેલું છે. દક્ષિણે થાણા જિલ્લો, અને અરબી સમુદ્ર, પૂર્વે માળવા અને ખાનદેશ, તથા પશ્ચિમે કચ્છનો અખાત તથા અરબી સમુદ્ર આવેલાં છે.

વળી નકશામા જોશો તો જણાશે કે ગુજરાતના કુદરતી રીતે જ બે ભાગ પડેલા છે એક કાઠિયાવાડ દ્વીકદ્વિપવાળો અને બાકી રહેલો બીજો ખડરથભૂમિ વાળો પ્રથમ આપણે ખડરથભૂમિવાળો ભાગ લઈશું.

પર્વતો—આપણે પાછળ પર્વત કોને કહે છે તે જોયું પર્વતમાથી જુદી જુદી જાતના પથરો અને કેટલીક ધાતુઓ પણ નીકળે છે વળી પર્વત પર ઇમારતી તથા બાગવાના લોકડા પણ થાય છે જે પર્વતપર ઝાડી હોતી નથી તે બોડા કહેવાય છે પર્વતની ટોચને શિખર, અને નીચેના ભાગને તળેટી કહે છે પર્વતોની ટોચ પર ઉંચાઈને લીધે હવા ઠરી હોય છે, તેથી ઘણા લોકો ત્યાં હવા ખાવા જાય છે, વળી પર્વતની ટોચે દેવદેવીઓના મંદિરો હોવાથી કેટલાક લોકો જત્રા કરવા પણ જાય છે

ગુજરાતમા આવા મુખ્ય પર્વતો નીચે પ્રમાણે છે

આબુ—ગુજરાતની ઉત્તરે આવેલો છે તેની ઉંચાઈ ૫૬૦૦ ફૂટ છે આખા ગુજરાતમા તે મોટો હોવાથી તેને ગિરિરાજ એટલે પર્વતોનો રાજા પણ કહે

છે. કિનારામાં ઘણાં લોકો ત્યાં હજારો આવ્યા જાય છે તેના ઉપર નખી તળાવ, ફેલવાણનાં ફહેરાં તથા અંબા-લવાનીનું ફહેરું વગેરે જોવા જોવા છે

આરાસુર—ગુજરાતની કુશાન સરહદ પર આવેલો છે. તેમાંથી આરસપહાણ નીકળે છે, તેથી તેનું નામ આરાસુર પડ્યું છે.

પાવાગઢ—પંચમહાલ જિલ્લામાં આવેલો છે તેની ઉંચાઈ ૨૫૦૦ ફુટ છે તેના ઉપર રાત્રિવસ પુષ્કળ પર્યટન વાળા જગ્યા છે, તેથી કેટલાક તેને પુરનગઢ પણ કહે છે તેની ઉપર કાળકામાનાનું દેવસ્થાન છે તથા જૈન લોકોના મંદિર પણ છે. પર્યટ પરના ડિગ્ગ, કોણાર વગેરે જોવા જોવા છે આ પર્યટમાંથી લોકોને મેગેનીઝ ધાતુ નીકળે છે.

શેત્રુજો—કાઠિઆવાડમાં આવેલો છે તેના ઉપર જૈન લોકોના મંદિર જોવા જોવા છે

રાજપીપળા—રેવાગઢા એજન્સિમાં સહ્યાદ્રિ પર્યટની શાખા છે, તેમાં સાગ, વાસ, ઇમારતી લોકો વગેરે સાગ થાય છે અહીંથી અકીકના પથર નીકળે ૪ આ કુગરોમાં વાધ, ચિતા વગેરે દિસક પ્રાણીઓ દીઠામાં આવે છે.

ગીરનાર—કાઠિઆવાડમાં ઉંચામાં ઉંચો છે તેના પર હિંદ અને જૈન લોકોના મંદિરો છે

ગીર—આ પણ કાઠિઆવાડમાં આવેલો છે તેની પાસેના જંગલમાં સિંહ જોવામાં આવે છે તે સિવાય ચોટીલા, બર્ડ વગેરે પર્યટો પણ છે, તેની વિશેષ દરકાર તમે આગળ શીખશે

(૧૧)

નદીઓ.

નર્મદા-આ નદી ગુજરાતમાં મોટામાં મોટી છે. તેની લંબાઈ ૬૦૦ માઈલ છે. તે વિન્ધ્યાચળ પર્વતના અમરકંટક શિખ-માંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે. તેને કાંઠે ચણોદ, નાંદોદ, શિનોર અને ભરૂચ એ ગામો આવેલાં છે આ નદીમાં સુરપાણનો ધોધ જોવા જોયો છે.

તાપી--આ નદી માતપુડા પર્વતમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે. તેને કાંઠે સુરત અને રોંદર આવેલાં છે. તેની લંબાઈ ૪૫૦ માઈલ છે.

મહી--એ માળવાના કુંગરમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે. તેના ઉપર લુણાવાડા અને ખંભાત આવેલાં છે આ નદીનો ૧૮ મોટો હોવાળી તે મહીસાગર પણ કહેવાય છે, તેની લંબાઈ ૨૨૫ માઈલ છે.

સામરમતી--અરવલ્લીના કુંગરમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે. તેના ઉપર અમદાવાદ આવેલું છે. આ નદી ૨૦૦ માઈલ લાંબી છે.

ભાદર--કાઠિઆવાડમાં જસદણ પાસેના કુંગરમાંથી નીકળી અરબી સમુદ્રને મળે છે.

ચેત્રણ--ગીર પર્વતમાંથી નીકળી ખંભાતના અખાતને મળે છે.

ખનામ અને સરસ્વતી--આરાસુરના પર્વતમાંથી નીકળી કચ્છના રણને મળે છે. તે કુંવારી કહેવાય છે. સરસ્વતી નદી પર સિદ્ધપુર આવેલું છે ત્યાં લોકો માતૃઆદ્ય કરવા ખાય છે.

આ સિવાય વાવક, મંધો, ખારી, હાથમતી, દમણગંગા વગેરે નદીઓ છે

વનસ્પતિ—ગુજરાત એ એક ખગીઆ ન્ પ છે. તેમા જ્યા જ્યા કુળે આવેલા છે, ત્યા ત્યા મહુડા, સીમન, વાસ, સાગ, આવળ વગેરેના ઝાડા પ્રકારના થાય છે આ સિવાય દરેક ન્યળે લીમડો, પીપળો, આબડી, વડ ખાખરા આખા, ગાયળ વગેરે વનસ્પતિ દીકામા આવે છે

ખેતીની પેદાશ—ગુજરાતમા તમાકુ, વઝિઆળી છંદ કપાન, ગેન્ડી, ધડ, ખાજરી, જીવણ, દીવેલી, નલ આવડા ત્રાંદા મદાર, ડાંગર, કોળી-મગ, મઃ ચોખા, અડ વાલ ચણા—વગેરે પ્રકારના થાય છે

ખનીજ—ખાણુમાર્થી નીચેને તે ખનીજ પદાર્થ કહેસક છે આવા ખનીજ પદાર્થોમા આદાક, આલ્સપટાણુ લોહ, મેગેનીઝ, સુરોખાર વગેરે ગુજરાતમા જુદે જુદે અથળેથી નીમળે છે

જનાવરો—આખા ગુજરાતમા મિત્ર કમ્પ ગરિના કુળેમાજર તતવામા આવે છે તે નિવાય વાધ દીપડા, ગેંઝ, વડ જેવા જિકારી તથા સાખર તમ્બા નિઆળ વગેરે જનાવર જગલમા દીકામા આવે છે આ સિવાય પાળી રાકાય તેમા જિટ ઘોડા, ગચેડા, પાડા, ખગદ, ગાય, બેન, કુતરા, બિલાળ વગેરે પ્રાણીઓ સર્વ ન્યળે દીકામા આવે છે

વસ્તી અને ધંધો—ગુજરાતની વસ્તી ૯૯૬૬૦૬૨ માણસની છે અને તે વસ્તી રહેલો અને ગામડામા વહેચાએલી છે ગુજરાતમાં આશરે ૪૦ શહેર અને લગભગ ૫ હજાર ગામડાં છે. ગામવાના લોકોનો મુખ્ય ધંધો ખેતીના છે શહેરના લોકો વ્યપાર,

કારીગરી, મજૂરી અને ખાનગી તથા સરકારી નોકરી કરે છે અમળવાદ જેવા શહેરમાં કાપડની મિલો તે ત્રાપી લોકો તેમાં પણ કામે વળગેલા છે

ધર્મ--ગુજરાતમાં મુખ્ય ધર્મ હિંદુ, મુસલમાન, જૈન, પારસી અને ખ્રિસ્ત છે. હિંદુ ધર્મમાં શવ, વૈષ્ણવ, સ્વામિનારાયણ વગેરે અનેક પંથો છે મુસલમાનોમાં પણ શિયા અને શુન્ની એવા બે ભાગ છે જૈન લોકો શ્વેતામ્બરી અને દિગંબરી એમ બે પ્રકારના ધર્મ પાળે છે

વેપાર--ગુજરાતમાં ખેતીથી તથા ઉદ્યોગથી જે પાક છે તેમાંથી કપાન, નુતર, સુતરાઈ કાપડ, તમાકુ, તેલીબીયા, મલાઈ અને અનાજ પરફેશ જાય છે અને તેના બદલામાં સોનું, રૂપું, લાંબાનાં મામાન, સાચાકામ, વિલાયતી કાપડ, દવાઓ, ખાંડ, કાચના વાસણો, કરોસીન અને રંગો પરદેશથી અત્રે આવે છે

વ્યવહારનાં સાધનો--ગુજરાતનાં મોટા ગામો રેલવેના સમઘથી જોડાયેલા છે ગુજરાતમાં મુખ્ય રેલવે બી. બી. સી. આઈ રેલવે અને જી-આઈ-પી રેલવે છે. તે મિવાય કાઠિયાવાડમાં અને ગાયકવાડી ગાંધીમાં પણ જુદી જુદી રેલવેઓ છે આગાધી સિરાય કાચીપાકી સડકો પરગણા તથા પાકા માગફતે કેટલોક વ્યવહાર ચાલે છે. ત પી, નમદા જેવી નદીઓમાં નાના વહાણો માગફતે પણ માલ આવજા કરે છે. રતીવાળા રથોમાં ઊંટ દ્વારા કેટલોક કામ થાય છે.

અમદાવાદ જિલ્લો.

સીમા—ઉત્તરે ગાયકવાડનો કડીપ્રાંત તથા મહીકાંડા એજન્ટિસ આવેલી છે, પશ્ચિમે કચ્છનું રણ અને કાઠિયાવાડ એજન્ટિસ, દક્ષિણમાં ભાવનગરનું રાજ્ય, તથા પૂર્વમાં ખંભાતનું રાજ્ય, ખંભાતનો અખાત તથા ખેડા જિલ્લો આવેલા છે.

આ જિલ્લો ગુજરાતમાં મોટી મોટી અને ઉત્તરમાં આવેલો છે. તેની વસ્તી ૮૬૦૮૧૧ માણસની છે આ જિલ્લાના તાલુકા એક જગ્યામાં આવેલા નથી પરંતુ ખીજાં પ્રેશી રાજ્યોને લીધે જુદા જુદા વલ્લેયાઈ ગયા છે આખા જિલ્લાના કુલગતી ત્રણ વિભાગ છે ૧ઠો પ્રાચીન એમાં મોડાસાનો પહાડી પ્રદેશ આવી જાય છે ખીજા મધ્ય વિભાગ તેમાં વીરમગામ, સાણંદ, દમકોઈ, ઘોળકા, અને ધધુકા તાલુકા આવી જાય છે ૩ ને વિભાગ ધધુકા તાલુકાનો છે જિલ્લાના ઘોળકા તાલુકાનો દક્ષિણ ભાગ, અને ધધુકા તાલુકાનો પૂર્વ ભાગ ભાલના નામથી ઓળખાય છે. ત્યાં ઘઉં મારા થાય છે દસકોઈ તાલુકાની ડાંગર વખણાય છે

નદીઓ—સાબરમતી વાતક, ખારી, મેથી, ભાદર અને હાથમતી.

સરોવર—નળ તેનું પાણી ખાડ છે

તાલુકા—ઉત્તરદસકોઈ, દક્ષિણ દસકોઈ, વીરમગામ, ઘોળકા અને ધધુકા

પેટામહાલ—મોડાસા, સાણંદ અને રોધા.

પેટા મહાલના ઉપરીને મહાલકારી કહે છે. પેટા મહાલ તાલુકાથી નાનો હોય છે.

(૧૫)

ઉત્તર દસકોઈ તાલુકો.

નદીઓ—સાબરમતી અને ખારી.

સાબરમતી—અંબાજી પામેના કુળમાંથી નીકળે છે. તેની લંબાઈ ૨૦૦ માઇલની છે તે ઉત્તરથી દક્ષિણ દિશા તરફ વહી ખંભાતના અખાતને મળે છે.

ખારી—ખારી નદી સાબરમતી નદીને મળે છે ત્યાં સુધીની તેની લંબાઈ ૧૦૫ માઇલ છે ખારી નદીનું પાણી કેટલીક વખત ચડોળા તળાવમાં લેવામાં આવે છે.

પેદાશ—આ તાલુકામાં મુખ્યત્વે કરીને બાજરી, જુવાર, કઠોળ, ડાંગર, અને શેરડી થાય છે.

જાણવા લાયક સ્થળો.

અમદાવાદ—૨૭૪૦૦૭ સાબરમતી નદી ઉપર આવેલું છે. તે ગુજરાતના બાદશાહ અહમદશાહે આસપાસ ૫૦૦ વર્ષ ઉપર વસાવ્યું હતું. શહેરની આસપાસ ફરનો કોટ છે નહેર ગુજરાતની રાજધાની કહેવાય છે ઉત્તરવિભાગના કમિશનર સાહેબ અને અમદાવાદ જિલ્લાના કલેક્ટર આ શહેરમાં રહે છે. શહેરમાં કાપડ સુતરની ૬૦ મિલો છે. શહેરનો મુખ્ય વેપાર ત્રણ તાર—સુતર, રેશમ, અને કસબ—છે અહીં શાહઆલમનો રોજો, જુમામસીદ, કાઠરીડ તળાવ, દીસીંગની વાડી, સ્વામિનારાયણનું મંદિર, દાદાદગ્ગીની વાવ, બદનો દિલ્લો વગેરે અનેક સ્થળો જોવા જેવા છે

નરોડા—ગામમાં વૈષ્ણવ ધર્મની બેઠક અને આવક લોકોનું દહેરાસર છે ગામથી ૧૧ માઇલ દૂર ધનુષધારી માતા છે. ત્યાં અષાઠ સુદ ૧૫ ને દિવસે મેળો ભરાય છે ગામમાં પતથરની વાવ જોવા જેવી છે,

અડાલજ—અડાલજમાં આજથી સવા ચારમો વર્ષ
કિપર બાધેલી પત્થરની મોટી વાવ છે તે રૂપીઆ પાંચ
લાખના ૭૨૦ રૂડાં નામે રજપુતાણીએ બધાવી હતી. ગુજ-
તમાં એવડી મોટી અને સુદૂર વાવ એકે નથી અડાલજ
જવા ખોડીઆર સ્ટેશને ઉતરવું પડે છે ત્યારથી અડાલજ
ર માધલ છે.

સરખેજ—સરખેજમાં મહુમન બેગડાની અને તેના
મુરુ ઝંજબશની કબરો ઉપર બાધેલો સુન્દર રોજો છે પામે
એક મોટું તળાવ છે રોજમાં ચાદીની એક સાકળ છે તે
અસલ ગુનગારોને પકડાવવામાં આવતી હતી ગુજરાતમાં
આ રોજો સાગમાં સારો છે કબરો ઉપરનું તથા ગદગીઓ
ઉપરનું કોતરણી કામ જોવા જેવું છે

અચીએર—અચીએરનું રગાટી કામ વખણાય છે.
આદલા અને ગોદલાનાં ખોળીઆં અહીં સાગ બને છે.

આ સિવાય ગોમતીપુર, ઉવારસદ, કોચરબ,
વળાદ, ઓગણજ, નિકોલ, ચાંદખેડા, રાયપુર,
મૈજપુર વગેરે ગામો છે

રેલવે સ્ટેશનો—અમદાવાદ, એલીસબ્રીજ,
સાબરમતી, આંબલીરોડ, અસારવા, નરેડા, વલાદ,
સરખેજ ને મોર્યા. —

દક્ષિણ દરેકઠાં તાલુકો.

નગીઓ—સાબરમતી, ખારી, અને મેર્યા.

ખેડાશ—આ તાલુકામાં મુખ્ય પાક હાંગરનો છે
અહીંની હાંગર આખા ગુજરાતમાં વખણાય છે. તે મિવાય
વરિઆળી શેઠી, ગળી, જીવાર, બાજરી, કંકોર,
કરિઆતુ વગેરે થાય છે.

જાણવા લાયક સ્થળો.

વટવા—અમદાવાદથી દક્ષિણે આવેલું છે આ જો કૃષ્ણ અને તે પરના રોજ અને એક મસીદ જોવા જેવાં છે. રોજમા શાહઆલમના પિતાને દાટવામા આન્યા છે બાટવા નામના ગ્યારીએ તેમની સારી નવા કરાચી, તેના નામ ઉપ થી ગામનુ નામ વટવા પાડ્યુ છે અહીંની કેરીઓ વખણાય છે

ખારેજી—આ ગામમા રાંગર પુકળ થાય છે ગામમા પાટોદારની વર્ગ વધારે છે

જેતલપુર—રવામિનારાયણનું મંદિર અને તળાવ જોવા જેવા છે અહીં અષાઃ સુદ ૧૧ ને રોજ મેળો (સામેયો) બરાય છે ચડોળા તળાવના પાણીથી અહીં રાંગર પકવે છે

હીરાપુર અને કાસીન્દ્રા—આ બંને ગામોમા રો-રડી પકવી તેમથી ગોળ બનાવવામા આવે છે. ગુજગનમા સારામા સારા માટલાનો ગોળ અહીં બને છે

પીરાણા—ગી.મથા ગામની પામ પીરાણાનો રોજો જોવા જેવા છે પીરાણાનો ધર્મ હિંદુ અને મુસલમાન બંને કોમો પાળે છે. અહીંના મહત્તને કાકા દહે છે ચત્ર સુદ ૧ ને દિવસે હિંદુ મુસલમાનનો મોટો મેળો બરાય છે

લાંલા—લાલા ગામથી અરધો ગાઉ દૂર બળીઆ કાકાનું ધામ છે ત્યા અમદાવાદના અને તેની આસપાસના લોકો બાધા કરવા જાય છે.

આ સિવાય ખારેજડી, અસલાલી, કણલા, ઉવા-રસદ, ભુવાલડી, વહેલાલ, વિસલપુર, ગામડી, મી-રોજા, રમોલ, વાંચ, હાથીજણ, નાદેજ, પાલડી વગેરે ગામો છે રેલવે સ્ટેશન—વટવા ને ખારેજડી

(૧૮)

પ્રાંતીજ તાલુકો.

નદીઓ-સાબરમતી. હાથમતી, મેસ્વો, અને ખારા.

મુખ્ય ગામો—

પ્રાંતીજ—(૬૮૮૫) પ્રાંતીજ તાલુકાનું મુખ્ય ગામ છે પામે પાણીના એક મોટા ખાડો-ખાખ-છે. તેમાં સુંદર કમળો થાય છે અહીંના સાબુ વખણાય છે.

હરસોલ—મેસ્વો નદી કિપર છે ત્યાંની મસીદ અને જુરજ જવવા જવા છે અગાઉ અહીં લરકગી ઢુકડી રહેતી. મામની પાસે એક ઝરો છે, તેનું પાણી રાત્રે કિનુ અને ત્રિવે ટાટું થાય છે તેનો સ્વાદ વિચિત્ર છે તેના પાણીથી કેટલાક રોગ મટ છે

આ સિવાય આરબુ, ગાંધી, ધનસુરા, ચોઈલા, મહેમાઈ વગેરે ગામો છે

વીરમગામ તાલુકો.

તળાવો—ગંગાસર અને મુનસર.

મુખ્યગામો—

વીરમગામ—

વીરમગામ—(૨૬૨૬૨) આજ અને રતાવેપારને માટે પ્રખ્યાત છે અહીંની રમઘંઘો વખણાય છે ગામમાં સિદ્ધગજની મા મીનજદેવીએ બધાવેલું મુનસર તળાવ તથા સિદ્ધગજનું બધાવેલું ગંગામંડ તળાવ છે

ખારાપોદા—વીરમગામ તાલુકામાં આવેલું છે અહીંના કુવાનું પાણી ખાડ છે, તેથી કુવામાંથી પાણી કાઢી મીઠું

પકવવામા આવે છે આ માંડાને વરાગડુ મીઠું કહે છે.
વીરમગામથી ખારાઘોડા સુધી એક રેલવેનો કાટો છે

પાટડી--(૫૩૬૫) ગામની આસપાસ કોટ અને
તેની વચ્ચે એક કિલ્લો છે અહીંના ફરખારને દેશાઈ કહે
છે. તે જાતે કડવા કણખી છે દ્રાગદા રા ન્યનુ એ અમલ
મુખ્ય મથક (પાટ) હતુ, તેથી પાટડી કહેવાય છે અહીં
પહેલા મીઠું પકવતા હતા ગામમા એક વાવ જેવા જેવી છે

માંડસ--(૫૩૫૨૬) અહીં જુની મસીદા તથા
જૈન દહેજ જેવા જેવા છે અહીંથી રૂ પસ્થેશ જાય છે

ભોયણી--જૈન લોકોનુ મોટું અને સુફર દેવાલય
છે અહીં મલ્લીનાથજીની મૂર્તિ છે તે જમીનમાથી
જડી હતી હજારો જૈનો અહીં જાત્રા કરવા આવે છે
ફરુરાની આસપાસ ધર્મશાળાઓ છે

આ સિવાય દેત્રોજ, ઓંગણ, મોરયા, રામપુરા,
સીતાપુરા, સિહોર વગેરે ગામો છે રેલવેસ્ટેશનો-
વીરમગામ, પાટડી, ખારાઘોડા, દેત્રોજ.

ધોળકા તાલુકો.

તળાવો--મલાવ. ખાન, અને નળ. નળ સગેવર
ધોળકા તાલુકાની પશ્ચિમે આવેલુ છે તેનુ પાણી ખાર છે,
તેને નળકાંઠો કહે છે તેનાથી ડાગર પકવે છે.

ધોળકા--(૧૨૫૧૩) આ શહેરને પ્રથમ વૈરાટનગરી
કહેતા હતા પાડવો અહીં એક વર્ષ ધ્રુપા રહ્યા હતા. ગામમા
પાડવોની નિયાજ અને મીનજાતેવીનું જ ધાવેલુ મલાવ
તળાવ તથા ખાન તળાવ જેવા જેવા છે ધોળકાના મુઠ્ઠા,
દાડમ અને જામડુંળી વખણાય છે

વડોદરા—ધોળકા તાલુકામાં આવેલું નાનું ગામ છે. ત્યાં સાન નદીઓનો સંગમ થાય છે, તેથી કાર્તિકી પુનમ ઉપર ત્યાં લગભગ એક લાખ માણુમનો મોટો મેળો ભરાય છે.

આ સિવાય ખાવળા, ચલોડા ગાંગડ, બદરખા, સરંગવાલા વગેરે ગામો છે રેલવે સ્ટેશનો—ધોળકા અને ખાવળા.

ધંધુકા તાલુકો.

નદીઓ—ભાદર, ગોમા, નીલકા ને ઉતાવળી.

મુખ્ય ગામો—

ધંધુકા—(૮૦૫૬) ભાદર નદીના કાંઠા પર આવેલું છે ગામમાં મામલતદાર, મુન્સિફ તથા કસ્ટમ ખાતાની ઓફિસો છે અહીં હોમ ચાર્જનો ઝનમ થયો હતો.

ધોલેરા—(૩૪૯૧) ખભાતના અખાત પર બંદર છે. અહીંથી પુલકળ રૂ પદરા જાય છે અહીંનું પાણી ખરાબ છે. ધોલેરાનું લક્કડ કામ વખણાય છે.

ભાડીઆદ—ભાડીઆદ્રા પીર નામે મુસલમાનોનું ના-મીયુ દેવસ્થાન છે તેનો વર્ષમાં એકવાર મેળો ભરાય છે. અહીંના રોળે જોવા જોવા છે.

ભીમનાથ—ધંધુકાથી ૧૦ માઇલ નીલકા નદી પર આવેલું છે ભીમ નાથ મહાદેવની જત્રા કરવા ધણા લોકો અહીં આવે છે. શ્રાવણી પુનમ અને અમાસે અહીં મેળો ભરાય છે.

આ સિવાય ખરવાળા, ખસ, ગાંડુ વગેરે ગામો છે. રેલવે સ્ટેશન—રાણપુર.

(૨૧)

સાણુંદ મહાલ.

નદીઓ—સામરમતી અને રોહર.

મુખ્ય ગામો—સાણુંદ ને મોઢાવી.

રેલવે સ્ટેશન—સાણુંદ. સાણુંદની તમાકુ અને
ઘઉં વખણાય છે ત્યાંની વસ્તી ૬૬૬૨ માણસની છે

મોડાસા મહાલ.

નદી—માળુમ મુખ્યગામ—મોડાસા. ત્યાં મજલુત
કિંસો છે.

ધોધા મહાલ.

મુખ્યગામ—ધોધા (૪૧૮૬) ખભાતના અખાત પર
બંદર છે અહીં સરકારી કચેરીઓ, નિશાળો વગેરે છે અહીં
એક દાવાદાંડી છે તે ૧૦ માઈલ દૂરથી દેખાય છે.

ખેડા જિલ્લો.

આ જિલ્લો ગુજરાતના બગીચો કહેવાય છે.
તે અમદાવાદ જિલ્લાની પૂર્વમાં આવેલો છે તેમાં દરેક
જાતની વનસ્પતિ તથા અનાજ અને ફળફલ થાય છે. જિ
લ્લાની વસ્તી ૭૧૦૯૮૨ માણસોની છે જિલ્લાનો મુખ્ય પાક
તમાકુ છે. ખેડા જિલ્લાનો મધ્ય ભાગ ચરોતરના
નામથી ઓળખાય છે ચરોતર શબ્દનો અર્થ
ઘણો સુંદર થાય છે. કાચુ સોતુ—તમાકુ, છર અને
વરિઆળી—પાકે છે. ચરોતરના પાટીદાર કુળવાન ગણાય
છે. આ જિલ્લાના લોકોનો મુખ્ય ખોરાક બાજરી છે

નદીઓ -મહી, વાત્રક, શેઢી, ખારી, મેશ્વો,
અને મહોર.

તાલુકા—કપડવંજ, ઠાસરા, નડિઆદ, મહેમ-
દાવાદ, માતર, આણંદ, ને બોરસદ.

જાણુવા લાયક સ્થળો.

ખેડા—(૮૭૭૭) વાત્રક અને શેઢી નદીઓના મગમપર
છે જિલ્લાના મુખ્ય અધિકારીઓની ઓફીસો અત્રે હોવાથી
તે જાણીતું છે. ખેડા જ્યાં માટે મહેમદાવાદ રેલ્વેને ક્તરવું
પડે છે ત્યાંથી ખેડા સુધી કાચી સડક છે

નડિઆદ—(૩૧૯૩૯) ખેડા જિલ્લામાં મોટામાં
મોટું ગામ છે. અહીંના લોકો બહુતરમાં બહુ આગળ વધેલા છે.
અહીંના વેપાર ધંધોકાર ચાલે છે ગામમાં સતરામ અને
નરનારાયણના ધામ તથા ૧૬૦૦ અનાથાશ્રમ જેવાજેવા
છે મુખ્ય વસ્તી ખડાયતા વાણીયા અને લેકડ્યા પાટીદારની
છે અહીંથી રેલવેનો એક ફાટો કપડવંજ જાય છે. ગામની
સામી બાજુએ પાદરીનું દવાખાનું છે.

મહેમદાવાદ—(૧૨૩૮) વાત્રક નદી પર આવેલું છે.
ગુજરાતના પાદશાહ મહમુદખેગડાએ પોતાના નામપરથી આ
શહેર વસાવ્યું હતું ભમરીઓ કુવો તથા ચાંદા સુરજના
મહેલ જેવા જેવા છે. પહેલા મહેમદાવાદથી અમદાવાદ
સુધાનું ભોયરૂ હતું, તે હાલમાં પૂરાઈ ગયું છે ત્યાં જવાનો
રસ્તો ભમરીઆ કુવાનાથી જતો હતો

ઠાસરા—(૭૭૯૦) ઠાસરા તાલુકામાં જવાનું
ઠેકાણું છે. અહીં રણછોડજી મહારાજની મૂર્તિ છે,

તથા ગોમતી નામનું તળાવ છે. આસો સુદ ૧૫ અંતશે માણેકઠારી ઉપર અહીં મોટો મેળો ભરાય છે ૮૦૦ વર્ષ ઉપર ખેડાણે નામનો ભક્ત હારકાથી રણછોડજીને અન્ને લાવ્યો હતો.

વડતાલ—નડિઆદથી ૮ માઇલ દૂર સ્વામિનારાયણ ધર્મના લોકોનું જન્મસ્થળ છે. ત્યાં જ્યાં માટે બોરીઆવી રોશને ઉતરવું પડે છે વડતાલમાં કાર્તિકી તથા ચૈત્રી પુનમ ઉપર મોટો મેળો ભરાય છે

કપડવજ—(૧૪૭૯૪) સિદ્ધરાજે બધાવેલો કુડ તથા વાવ જેવા જેવા છે અહીં કાચ અને સાથુ સારા અને છે ગામમાં વહોરા લોકોની હવેલીઓ ખાસ જેવા જેવી છે

લસુંદ્રા—કપડવજ તાલુકામાં ઉના પાણીના કુડને માટે પ્રખ્યાત છે ત્યાંના પાણીમાં ગધડની વાસ આવે છે, તેથી તેમાં નાહવાથી ચામડીના રોગો મટે છે

આણંદ—(૧૪૦૨૪) રેલવેનું જંકશન છે. અહીં મુંબાઈ, અમદાવાદ, ગાંધરા અને ખજાત તરફથી આવતી ગાડીઓ ભેગી થાય છે. અહીં સરકારી કચેરી, પાદરીનું ફાયાખાનું, તથા પ્રેમચંદ રાયચંદની ધર્મશાળા છે. ગામમાં ચરોતર એજ્યુકેશન સોમાઈની શાળા જેવા જેવી છે.

ઉમરેઠ—(૧૪૦૨૪) ખેડા જિલ્લામાં વહેપારનું બીજા નમરનું ગામ છે ગામમાં જીની વાવ તથા રણછોડજીનાં પંથકો જેવા જેવા છે. ખેડાવાળા બ્રાહ્મણ, અને ખડાયતા વાણીઆઓની વસ્તી વધારે છે

આ સિવાય મહુધા, કરમસદ, ઉતરસંડા, ઓડ, બોરસદ, વગેરે ગામો છે

પંચમહાલજિલ્લો.

પંચમહાલ-પંચ=પાંચ+મહાલ=ભાગ=પાંચ ભાગ.
આ જિલ્લો બેગ જિલ્લાની પૂર્વે આવેલો છે, અને તેના
પાંચ ભાગ પાડેલા છે. તે ઉપરથી તે પંચમહાલ
કહેવાય છે. આ પાંચ ભાગમાં ત્રણ તાલુકા અને બે
પેટા મહાલ છે. તે બે ભાગમાં વહેચાએલા છે જિ-
લ્લાની વસ્તી ૩૭૪૮૬૦ માણસની છે

આ જિલ્લાના ધણાખૂણે ભાગમાં જંગલો આવેલા
છે, તેમાં સાગ અને મહુડાનાં ઝાડો પુષ્કળ છે અહીં
સાગ ગોધરીઆ સાગને નામે જાણીતો છે. જંગલવાળા
ભાગોમાં હીલ અને કોળીની વસ્તી વધારે છે તેઓ
જંગલમાંથી લાખ લાવી, તે વેચી પોતાનું ગુજરાન ચલાવે
છે જિલ્લાના મુખ્ય પાંચ મકાઈ અને મહુડાં છે.

ગુજરાતના બીજા જિલ્લાઓ કરતા આ જિલ્લો કેળ-
વણીમાં ધણે પછાત છે

પર્વત--પ વાગઠ એને પવનગઢ પણ કહે છે
કારણ કે ત્યાં નિરતર પવન વાયાજ કરે છે કિનારામાં
શ્રીમત લોકો ત્યાં દવા આવા જાય છે પર્વત પર મહુડા-
કાળી અને લદકાળીની મૂર્તિઓ છે. આ સિવાય પતાઈ
રાવળના વખતના જુના કોઠારો, તથા આપરા ઝવેરીનો
મહેલ, પર્વતની આમપામ ફરતા કિલ્લાઓ, અને પર્વત
પર આવેલુ દુધીઉ તળાવ તથા જન લોકોનાં દહેરાં

જેવા જેવા છે. મહાકાળીના દહેરા ઉપર સદનશા પીરની કબર છે. ત્યાંથી આજવાનું મોડું તળાવ એક નાના ખાડા જેવું દેખાય છે

પાવાગઢ પર્વતમાંથી લોહાની કાચી ધાતુ, સીસું અને મેંગેનીઝ ધાતુ નીકળે છે.

નદી—મહી.

તાલુકા—ગોધરા, દાહોદ, અને કાલોલ.

પેટામહાલ—હાલોલ, અને ઝાલોદ.

જાણવા લાયક સ્થળો.

ગોધરા—(૨૬૯૭૯) જિલ્લાનું મુખ્ય શહેર છે તેની પાસે ગોધરક નામે તળાવ છે સાગના બનાવેલા પારણાં, ઘોડીઆં, રમકડાં, સાંખેલાં વગેરે સારા બને છે

હાલોલ—(૩૮૧૦) અહીં મદમુદ બેગડાના વખતમાં હાલુર નામના સુથારે એક સુદર બગીચો બનાવ્યો હતો, તેથી પાદશાહે તેનું નામ કાયમ ગણવા આ ગામનું નામ હાલોલ પાડ્યું

દાહોદ—(૧૬૦૭૬) દોહોદ.દો=બે+હોદ=સીમા.આ સ્થળે માળવા અને ગુજરાતની હદો ભેગી થાય છે, તે ઉપર આ શહેર આવેલું હોવાથી તેને દાહોદ કહે છે અહીં મોગલ પાદશાહ ઔરંગઝેબનો જન્મ થયો હતો ગામની પાસે છાંબ નામે તળાવ છે તે સિદ્ધરાજના વખતમાં જસમા ઓડણીની સરદારી હેઠળ ખોદાયું હતું ઓડ લોકોની વસ્તી એટલી બધી હતી, કે તેમણે એકેક છાંબક માટી કાઢી, એટલામાં આખું તળાવ ખોદાઈ ગયું. જમશેને લીધે અહીંના હવાપાણી ખરાબ છે

ચાંપાનેર—વનરાજના પ્રધાન ચાંપાના નામ પરથી તેનું નામ ચાંપાનેર પડ્યું છે. પતાઇ રત્નન નામના હિંદુ ગાન પામંથી મદમુદ બેગડાએ આ શહેર જીતી લેધ પોતાની ગજધાની બનાવી હતી. પહેલા તે વચ્ચે મોટું શહેર હતું તાલમા પાવાગઢ જતા તેના ખડેરા માત્ર દીઠામા આવે છે ચાંપાનેર તૂટી અમ તાલ વચ્ચાની દતકથા ચાલે છે.

ઢુવા—ગોધગથી થોડા માછલ પર આવેલું છે અહીં ઠાઠા ઉના પાણીના કુંડ છે કુંડની ઉત્તર દિશામા આવેલા જગલન મદાભારતની કથામા આપતું એડંબાવન હોય છે. ત્યાં ચણકુંડ, તથા લીમનાં પગલાં, અને જીવનું શિવાલય છે આ મિત્રાય કાલોલ, ડેરાલ, અને વેજલપુર વગેરે ગામેા છે

ભરૂચ જિલ્લો.

ભરૂચ જિલ્લો ખેડા જિલ્લાની દક્ષિણે આવેલો છે. આપણે આગાહીમા ખેસી ભરૂચ જિલ્લામાથી ચાલ્યા જતા હોઈએ, તે આમપાગના ખેનરો કપાસને લીધે સફેદરંગી દેખાય છે. આ જિલ્લાના પૂર્વ ભાગને કાનમ કહે છે. ત્યાંના કપાસ કાનમી કપાસના નામે જાણખાય છે.

કપાસને માટે કાળી જમીન જોઈએ છે. આ જિલ્લાના ઘણાખરા ભાગની જમીન કાળી હોવાથી ત્યાં કપાસ પુષ્કળ થાય છે. તે સિવાય ઘઉં, ચણા અને જીવંદ પણ થાય છે. હાસોટ મદાલના ઘઉં હાંસોટી ઘઉંના નામથી જાણીતા છે જિલ્લાની વસ્તી ૩૦૭૭૪૫ માણસની છે

નદીઓ—નર્મદા, મહી, ઠાકર, અને કીમ.

નર્મદા નદી ઉપરનો પૂલ પણો મોટો છે. ગુજરાતમાં તેના જેવો બીજો એક પણ પૂલ નથી.

તાલુકા—ભરૂચ, અંકલેશ્વર, વાગરા, આમોદ, ને જાણસર.

પેટામહાલ—હાંસોટ

જાણવા લાયક સ્થળો.

ભરૂચ—(૪૨૬૪૮) એ નર્મદા નીના કાદા પર આવેલુ અંદર છે. ત્યાં અસલ ભૂગુ ઋષિનો આશ્રમ આવેલો હોવાથી એનું નામ ભરૂચ પડ્યું છે. અહીં બળી રાખેલો દશ યજ્ઞ દર્શાવતા, તે સ્થળ દશાશ્વમેધના નામથી ઓળખાય છે. શહેર પાવડી પને છે, એટલે પાવડીની માફક લંબાઈ વધારે અને પહોળાઈ ઓછી છે. ભરૂચ રા. માધલ લાંબુ અને ઠા. માધલ પહોળું છે.

અંકલેશ્વર—(૧૧૭૧૨) એ તાલુકાનું ગામ અને ત્રેલવે રોશન છે. અહીંથી નાંદોદ સુધી નાના માપની ગાડી જાય છે. ભરૂચ અને અંકલેશ્વર વચ્ચે નર્મદાનો મોટો પૂલ છે.

શુકલતીર્થ—ભરૂચથી ૧૦ માધલ દૂર આવેલુ છે. અહીં ઝંકારેશ્વર મહાદેવનું દહેરું છે. ત્યાં દગ્ગાલ કાર્તીકી પુનમે મેળો ભરાય છે.

કબીરવડ—શુકલતીર્થ પાસે નર્મદા નદીમાં આ વડ આવેલો છે. કબીર સાહેબે વડના દાતણની ચીરી નાંખી, તેમાંથી આ વડ ઉત્પન્ન થયેલો કહેવાય છે. વડ હાલમાં એટલો બધો ફેલાયો છે, કે તેનું અસલ થડ ક્યું હશે, તે પણ

કહી. શકાતુ નથી. તેની ધડામાં ૬૦૦૦ ચાણસો સમાઈ શકે એવડો તે મોટો છે !

લાડજીત—નર્મદા નદી પર જત્રાનુ ધામ છે. ત્યાં લાડજીતેશ્વર મહાદેવનું દહેજું છે. જે વર્ષમાં અધિક બાદરવો હોય છે, ત્યારે ત્યાં મેળો બરાય છે

આમોદ—લોઠાની છરી, કાતર, ચાપુ વગેરે સાગ બને છે અહીંના કારીગરો પીત્તળની છીંછીઓ પણ સારી બનાવે છે

આ સિવાય હાંસોદ, જંબુસર, ટંકારીઆ, દહેજ, વાગરા વગેરે મોટા ગામો છે

સુરત જિલ્લો.

આ જિલ્લો ગુજરાતની છેક દક્ષિણમાં આવેલો છે જિલ્લાના મધ્ય ભાગમાં ગાયકવાડી મુલક આવવાથી માડવી અને બારડોલી તાલુકા જુદા પડેલા છે માડવી તાલુકામાં જગલો ઘણા છે. ત્યાં સાગ જંગલો છે અહીંના સાગ વલસાડી સાગના નામથી જાણીતો છે.

જિલ્લાની વરતી ૬૭૪૮૫૧ ચાણસની છે આ જિલ્લાના લોકો ખાવાપીવામાં ઘણા શોખીન છે. અને તેથી તેઓ સુરતી લાલ્લા બહેવાય છે સુરત જિલ્લામાં કેટલેક સ્થળે શેરડી અને વાલની પાપડીઓ સારી થાય છે. કેટલાક ભાગમાં અનનસ, કેળાં, ફણસ, કેરી વગેરે મેવો પણ થાય છે સુરતી લોકો સુ ને બદલે હુ બોલે છે. જેમકે સુરતને હુરત, અને સપડીને હુધડી કહે છે

ડુંગર—મોતી ને પારનેગ તેના ઉપર અસલી કિલ્લો છે

નદીઓ—તાપી, પૂર્ણા, અંબિકા, દમણગંગા, મીંઢાળા અને કીમ.

તાલુકા--પારડી, વલસાડ, ચીખલી, જલા-
લપોર, બારપોલી. માંડવી, ચોર્વાસી, અને આરપાડ.
પેટામહાલ--વાલોડ.

જાણવા લાયક સ્થળો.

સુરત—(૧૧૭૩૩૪) તાપી નદીપર આવેલું છે
સુરતા નામની સ્ત્રીના નામ પગથી તેનું નામ સુરત પડ્યું છે
આજથી ૨૫૦ વર્ષ ઉપર તે એક મોટું બહાર હતું યુરો-
પના વેપારીઓએ પ્રથમ અહીંજ પોતાનો વેપાર શરૂ કર્યો
હતો. અગ્રેજ લોકોએ પોતાની કોઠી-વખોર-સૌથી
પહેલી સુરતમાં નાખી. અન્યારે નદીનું બાંડ પૂરતું
જવાથી ઠેક સુધી મોટા વહાણો આવી શકતા નથી
સુરતમાં રેશમી અને કસબી કાપડ સાડ અને છે ત્યા
કસબ બનાવવાનો ક્ષેત્ર ધમધોકાર ચાલે છે સુરતની બરફી
વખણાય છે. ત્યાના લોકો સુડ, સાલસિક, અને મોજલા છે

રોઢેર—(૧૦૪૪૭) સુરતની સામે તાપી નદીના
કનારા પર આવેલું છે ત્યાનો બોર વખણાય છે

વલસાડ—(૧૬૮૨૨) બહાર છે અહીંથી ઇમારતી
તથા બાવળના લાકડા, ઇંટો, ગોળ, અનાજ વગેરે પરદેશ ચડે છે

બહુધાન—બહુધાન્ય ઉપરથી એ નામ પડ્યું છે
તે તાપી નદી પર જત્રાનું ધામ છે અહીં બાર વર્ષે સિદ્ધન્ય
વર્ષમાં મોટા મેળો ભરાય છે.

ઉદવાડા—પારડી તાલુકામાં પારસી લોકોનું જત્રાનું
ઠેકાણું છે પારસીઓ મૂળ ઇરાન દેશમાં રહેતા હતાં ત્યા તેમના
પર મુસલમાનોએ જીલમ ગુજારવા માંડ્યો, એલે કેટલાક
પારસીઓ પોતાના અમિદેવને લઈ આ દેશમાં આવ્યા પછી
ઉદવાડામાં તેમણે એક મોટો કુડ બાંધી તેમાં આતશ
બહેરામની સ્થાપના કરી.

હવાઆવાનાં સ્થળો.

કુમરસ—સુરતથી દશ માઇલ દૂર દરીઆકિનારે આવેલું છે. ત્યાં ઉનાળામાં લોકો હવા ખાવા જાય છે.

હુછરા—ઝોરપાડ તાલુકામાં તાપી નદીના મુખ પર આવેલું છે ગામનું મૂળ નામ ઠઉ છે પરંતુ વોકસ સાહેબની ત્યાં કબર-હુછરો-ઠે, તેથી તે જગ્યા હુછરાના નામથી ઓળખાય છે ત્યાં દીવાદાંડી પણ છે.

તીથલ—વલસાડની પાસે દરીઆ કિનારે આવેલું છે.

એજન્સિઓ.

આપણે પાછળ વાચી ગયા કે દેશી રાજ્યોના સમૂહને એજન્સિ કહે છે. ગુજરાતમાં તેવી એજન્સિઓ નીચે પ્રમાણે છે

૧ પાલણપુર, ૨ મહીકાંઠા, ૩ રેવાકાંઠા, ૪ પંચમહાલ, ૫ સુરત, અને ૬ કાઠિયાવાડ. આમાં કાઠિયાવાડ સૌથી મોટી છે

પાલણપુર એજન્સિ.

આ એજન્સી ગુજરાતની છેક ઉત્તરમાં આવેલી છે. તેમાં નાના મોટા ૧૩ રાજ્યો છે. તેમાં પાલણપુર, રાધનપુર, વાવ અને થરાદ મુખ્ય છે

આ એજન્સિનો ધણો ભાગ રેતાળ હોવાથી ત્યાં ઉનાળામાં સખ્ત તાપ પડે છે રેતીવાળા ભાગોમાં જિટ મારફતે મુસાફરી કરી શકાય છે

પર્વત-શિરોઈ.

નદીઓ--ખનાસ અને સરસ્વતી. આ બંને નદીઓ કુવારી છે, કારણ કે તે સમુદ્રને ન મળતા કચ્છના રણમાં સમાઈ જાય છે. સરસ્વતી નદી હિંદુઓમાં પવિત્ર મનાય છે.

જાણવા લાયક સ્થળો.

પાલણપુર--(૧૭૮૪૩) એ એન્જિનિયર મુખ્ય ગામ છે. ત્યાંના મુસલમાન રાજા દીવાન કહેવાય છે. એન્જિનિયર ઉપરી પોલિટિકલ એજન્ટ અહીં રહે છે ગામની આસપાસ ફરતો કિલ્લો છે

રાધનપુર--(૯૯૦૨) અહીં પણ મુસલમાની રાજ્ય છે. રાજા નવાબ કહેવાય છે. સુરોખાર પુષ્કળ થાય છે.

ડીસા--(૭૨૧૮) ખનાસ નદી પર પાલણપુરથી ૧૮ માઇલ પર આવેલું છે. ત્યાં અંગ્રેજી લશ્કરની છાવણી છે. દિશાવાળ વાણીઆની કુળદેવી સતમાતાનું સ્થાનક છે.

સમી અને મુંજપુર--કમળા છે. કપાસ સારો થાય છે

મહીકાંઠા એન્જિનિસ.

આ એન્જિનિસ કંટલોક ભાગ મહી નદીના કિનારા પર આવેલો હોવાથી, તે મહીકાંઠા એન્જિનિસ કહેવાય છે. તેના ઘણા ભાગમાં કુંગરો અને જંગલો છે, તેથી વસ્તીનો મોટો ભાગ લીલ અને કોળી લોકોનો છે.

એન્જિનીમાં કુલ ૬૩ રાજ્યો છે તેના છ ભાગ પાડયા છે, તે ધરગણના નામથી ઓળખાય છે.

પર્વત--આરાસુર, તે ઉપર અખાલવાનીનું

મુદર દહેરું છે. આ દહેરામાં આજમુઘી બકરાં, પાસા વગેરેનો વધ થતો હતો, તે હાલ દાંતાના રાણાની આજ્ઞાથી બંધ કરવામાં આવ્યો છે. આ પર્વતમાથી આરસપહાણુ નીકળે છે

નદીઓ—સાબરમતી, હાથમતી, મહી, વાત્રક, અને મેશ્વેા.

મુખ્ય રાજ્યો—દાંતા, ઇડર, અમનગર, પેથાપુર, ભાલુસણા, વડાલી, મોહનપુર, અને માણસા.

જાત્રાનાં સ્થળો—અંબાજી, શામળાજી, બહુ ચરાજી, ખેડબ્રહ્મા, કુંભારીયા, અને ઉંટડીયા મહાદેવ.

જાણુવા લાયક સ્થળો.

ઈડર—(૪૯૪૯) એન્જિનિયર મુખ્યગામ છે ત્યાનો રાજા ગદોડ જાતનો રજપૂત છે અહીં જુના વખતનો ઇડરીઓ ગઢ જોવા જેવો છે

અમનગર—એનું ખરૂં નામ અહમનગર છે તે અમદાવાદ વમાવનાર અહમદશાહ બાદશાહે ઇડરના ગઝને કાજુમા રાખવા વમાનું હતું તેની પાસે પાથરની ખાણ છે.

દાંતા—એ અબાજીના દહેરા અને આરાસુરના પહાડ માટે પ્રખ્યાત છે. માતાના દહેરાની આવક અહીંના રાજા ખાય છે. ગઝ પરમાગ જાતના રજપૂત છે.

પેથાપુર—ખાંધણી નામના સાલ્લા અને ખંદુક વખણાય છે

સાદરા—મહીકાડા એન્જિનિયર પોલિટિકલ એજન્ટ રહે છે. અહીં ગરાશીઆ-રજપૂત-ના છોકરાઓને બણવાની તાલુકદારી સ્કૂલ છે, અંગ્રેજી લશ્કરની ડાવણી પણ છે.

રેવાકાંઠા એન્જિનિસ.

નર્મદા નદીનું બીજું નામ રેવા છે. આ એન્જિનિસના ધણા રાજ્યો તેના કિનારા પર આવેલા હોવાથી, તેનું નામ રેવાકાંઠા એન્જિનિસ પડ્યું છે. આ એન્જિનિસના મધ્ય ભાગમાં વિંધ્યાચળ અને દક્ષિણમાં સાતપુડા પર્વતના ફાટા આવેલા છે. મુખ્ય ફાટો રાજપીપળાના કુંગરને નામે ઓળખાય છે તેમાંથી પુષ્કળ અકીકના પથ્થર નીકળે છે, અને તે સાફ થવા ખજાન જાય છે.

અહીંના જગલોમાં વાંસ, સીસમ, ખેર, અને ખાખરાનાં ઝાડો પુષ્કળ જોયે છે જગલમાં વાઘ, ચિત્તા, રીંછ, હુક્કર, વગેરે ફાડી ખાનાર પ્રાણીઓ પણ વસે છે.

પચમહાલ જિલ્લાના કલેક્ટર અહીંના પોલિટેક્લ એન્જિનિયર કામ કરે છે, અને તે ગોધરામાં રહે છે.

આ એન્જિનિસના નાના મોટા ફર રાજ્યો છે તેમાંથી નીચેના મુખ્ય છે.

૧ રાજપીપળા, ૨ છોટાઉદેપુર, ૩ બારીઆ.
૪ હુણાવાડા, ૫ વાડાસિનોર, અને ૬ મુંધ.

પર્વતો—રાજપીપળા અને વિંધ્યાચળ.

નદીઓ—મહી, નર્મદા, વિંધ્યામત્રી, કરજેણ.

જાણુવા લાયક સ્થળો.

નાંદોદ—(૧૧૦૯૪) રાજપીપળાની રાજધાની કરજેણ નદી પર આવેલું છે. અહીંનો રાજા ગોહેલ રજપુત છે, અને તે મહારાણા કહેવાય છે. અહીંથી ગ્રીયાંગમ અને અંકલેશ્વર સુધીની રેલવે છે.

હુણવાડા—(૬૬૫૬) મહી નદી પર આવેલું છે રાજ સોલકી રજપુત છે અને તે પણ મહારાણા કહેવાય છે.

છોટાઉદેપુર અને બારીઆ—રાજ ચોડાણુ જાતના રજપુત હોઈ મહારાવળ કહેવાય છે અને રાજ્યોમા જગલ હોવાથી અહીંની હવા ખરાબ છે

વાડાસિનાર—(૮૪૫૬) અહીંના મુસલમાન રાજ બાબી કુટુંબના છે તે નવાબ કહેવાય છે ગામમા એક સુફર મિનારા છે

સુન્ધ—પરમાર જાતના રજપુતનું રાજ્ય છે.

ચાણોદ—નર્મદા નદી ઉપર જત્રાનું ખામ છે, ત્યાં દર વર્ષે કાર્તિકી અને ચૈત્રી પુનમે મેળો ભરાય છે ચાણોદથી થોડેક દૂર નદીમા અનસૂયા માતાનું સ્થાન છે

સુરત એજન્સિ.

આ એજન્સિ ઘણી નાની છે તેની ઉપર સુરતનો કલેક્ટર દેખરેખ રાખે છે

મુખ્ય રાજ્યો—૧ વાંસદા, ૨ ધરમપુર, ૩ સચીન, અને ૪ ડાંગ

વાસદા અને ધરમપુરના રાજ્યોમા પુા કળ જગલો હોવાથી હવા ઘણી ખરાબ છે અહીંના લોકોને મેલેરીઆ નામનો તાવ ઘણો વખત સુધી આત્યાજ કરે છે

જાણવા લાયક સ્થળો.

વાંસદા—સોલકી જાતના રજપુતનું રાજ્ય છે

દેવડી દિનાઝ—વાસદાથી દશ માઇલ દૂર નાનું ગામ છે ત્યાં ઉના પાણીના કુંડ છે. અહીં ચૈત્રી પુનમે મેળો

ભરાય છે એમ કહેવામા આવે છે કે આ કુટુંબ પાણી હંમેશા ધણુ ગત્તમ રહે છે, પરંતુ મેળાના પ્રસંગે તેનું પાણી નાહવા જેવું થાય છે.

ધરમપુર—(૬૨૭૩) અસલ આ રાજ્ય રામપુરના નામથી ઓળખાતું ત્યાં સિસોદીઆ વસના રાજા રાજ્ય કરે છે. વલસાડથી ધરમપુર જવાની ૧૮ માઇલની સડક છે.

સચીન—ગામ બહુ નાનું છે રાજા હાથસી મુસલમાન હોઈ નવાબ કહેવાય છે અહીંની દવા સારી છે.

કુમસ—સચીનના રાજ્યમા પાછળ જણાવ્યું તેમ હવાખાવાનું સ્થળ છે

ડાંગ—આ જગા તત્તન જગલો વાળી છે

પંચમહાલ એજન્સિ.

આ એજન્સિ પચમહાલ જિલ્લાની દક્ષિણે આવેલી છે તેની ઉપર પચમહાલો કલેક્ટર દેખરેખ રાખે છે

મુખ્ય મથાન—નારકોટ.

શહેરો—નારકોટ.

હાલમા આ એજન્સિ રેવાકાંઠા એજન્સિ સાથે જોડી દેવામા આવી છે

ખંભાત સંસ્થાન.

આ રાજ્ય ખંભાતના અખાતની ઉત્તરે આવેલું છે. તેની ધણીખરી જમીન ખારવાળી છે ત્યાં જે કુવા ખોદવામા આવે છે, તે શર્યાતમા મીઠા હોય તોપણ જમીન ખારાગ વાળી હોવાથી પાચ વર્ષે નકામા થઈ પડે છે

અહીંના રાજા મેળલ જતના મુસલમાન હોઈ નવાબ કહેવાય છે. તે ખેડા જિલ્લાના કલેક્ટરની દેખરેખ નીચે છે.

સુખ્ય શહેર -ખંભાત-(૨૭૨૫૧) એનું મૂળ નામ
 કેતંભાવતી હતુ પ્રથમ આ શહેર ખંભાતના અખાત ઉપર
 એક જાણીતુ ખંદર હતુ, અને અહીંથી પુરુષ માલ પરદેશ
 ચડતો તથા ઉતરતો હતો. હાલ દરીઓ પાંચ માઇલ દૂર
 જવાથી વેપાર ભાગી પડ્યો છે શહેરમા ખાણીના નળ છે.
 રાજપીપળામાથી આવતા અકીકના પથ્થરના બટન, એરીંગ.
 વીંટીઓ વગેરે સામાન બને છે ખંભાતની સુતરફેણી
 વખણાય છે

કાઠિઆવાડ એજન્સિ.

અરબી સમુદ્રમાં ખંભાત અને કચ્છના અખા-
 તોની વચમાં આવેલા દ્વીપકલ્પને કાઠિઆવાડ કહે
 છે. એનું જુનુ નામ સૌરાષ્ટ્ર અથવા સૌરાઠ છે.
 સૌરાષ્ટ્ર શબ્દનો અર્થ સારો દેશ થાય છે. અત્યારે
 પણ કાઠિઆવાડના એક ભાગને સૌરાઠ કહે છે કાઠિઆવાડ
 નામ કાઠીજાતના રજપુતો ઉપરથી પડ્યું છે. આ દ્વીપક-
 લ્પમા જુદા જુદા ગાંધ્યોના નીચે પ્રમાણે મુલક આવેલો છે

ગાયકવાડનો અમરેલી પ્રાંત અને આખામડળ,
 ફિરગીજી દીવ, અંગ્રેજોનો ધંધુકા તાલુકો તથા થોધા
 પેટામહાલ, અને તે ઉપરાંત નાનાં મોટાં ૧૬૩
 બીજાં દેશી રાજ્યો છે. આ દેશી રાજ્યોમાં ભાવ-
 નગર, પોરખંદર, ગોંડલ, ધાંગધ્રા, મોરબી, નવાનગર
 જુનાગઢ, જાંજીરાખાદ પહેલા વર્ગના અને વાંકાનેર,
 ઝોગ, રાજકોટ, વઢવાણ, લીમડી, તથા પાલિતાણા
 બીજા વર્ગના મુખ્ય છે

ઉપર કહેલાં દેશી રાજ્યો ઉપર સામાન્ય દખરેખ રાખવા મુ'અહના ગવર્નર તરફથી એક ખાસ અમલદાર રાજકોટમાં રહે છે. તે એજન્ટ ટુ ધ ગવર્નર કહેવાય છે. કાઠિઆવાડના હાલમાં પૂર્વ કાઠિઆવાડ અને પશ્ચિમ કાઠિઆવાડ એવા બે ભાગ કરવામાં આવ્યા છે, તે ઉપર દખરેખ રાખવા પોલિટિકલ એજન્ટ નીમેલા છે. આ પોલિટિકલ એજન્ટોના હાથ નીચે કાઠિઆવાડના અસલ ચાર ભાગો-ઝાલાવાડ, ગાહીલવાડ, હાલાર, અને સોરઠ-ઉપર આસિસ્ટન્ટ પોલિટિકલ એજન્ટો છે પ્રથમ આ ચારે ભાગો ઉપર પોલિટિકલ એજન્ટો હતા.

કાઠિઆવાડના રાજ્યો અંગ્રેજ સરકારને તેમજ વડોદરાના ગાયકવાડ સરકારને ખંડણી આપે છે. ગાયકવાડની ખંડણી અંગ્રેજ સરકાર ઉધરાવી મોટલી આપે છે.

કાઠિઆવાડની વસી ૨૫૩૮૪૯૭ માણુમની છે લોકોનો મુખ્ય ધંધો ખેતી છે પણ કેટલેક સ્થળે સોનેરી કસબતુ લામ, ગુલાલ, કકુ, ગીડું વગેરે બનાવવામાં આવે છે. કાઠિઆવાડના ધણા લોકો પરદેશ જઈ વેપાર અથવા વસેલા છે. વળી પોરબંદર તરફ પત્થર ને ધી તથા ખીખ કેટલાક ભાગમાં રૂનો પાક સારો થાય છે.

અહીંના લોકો શરીરે મજબુત અને કઠાવગ છે તેમનો પરંપરાગત ગુજરાતના ખીખ ભાગોના લોકો કરતા જુદો પડે છે તેઓ ચોરણા, બહીઓ, અને માથે મોટા આભળા વાળા ફેટા બાધે છે.

પર્વતો—ગીર, ગીરનાર, શેત્રુંજી, અને બર્ડા.

ગીર—મોડના દક્ષિણ ભાગમાં છે, તેની પાડોશમાં જંગલ આવેલું છે તે ગીરનું જંગલ કહેવાય છે. આ જંગલમાં સિંહ જોવામાં આવે છે. દિલ્હીમાં બીજો કોઈ સ્થળે મિલ થતા નથી.

ગીરનાર—જુનાગઢ પાસે આવેલો છે કાઠિયાવાડમાં કચ્છમાં ઉચો આ પર્વત છે તેની ઉચાઈ ૩૫૦૦ ફુટ છે. તેના ઉપર હિંદુ અને જૈન લોકોના પ્રખ્યાત મંદિરો છે.

શેત્રુંજી—પાલિતાણા પાસે ૨૫૦૦ ફુટ ઉચો છે. તેની ઉપર જૈન લોકોનાં પુષ્કળ મંદિરો છે, તેમાં વરુણપાલ અને તેજપાળે બધાવેલા મંદિરો ખાસ જોવા જેવા છે.

બર્ડા—તેનો આકાર બર્ડા-વાંસાની કરોડ-ના જેવો છે તેની ઉપર પુષ્કળ વાંસ થાય છે આ પર્વતમાંથી લોહ નીકળે છે.

નદીઓનાં મૂળ અને મુખની વચ્ચે જેમ અંતર વધારે તેમ નદીઓ લાંબી અને ઓછા વેગવાળી; અને જો બંનેની વચ્ચે અંતર ઓછું, તેમ નદીઓ ટુંકી ને વધારે વેગવાળી હોય છે.

નદીઓ—ભાદર, શેત્રુંજી, આર, મધુ, વડવા-જુનો ભોગાવો, લીમડીનાં ભોગાવો, ને મુકભાદર.

કાઠિયાવાડની નદીઓ નાની છે.

બંદરો—કાઠિયાવાડ દ્વીપકલ્પ હોવાથી ત્યાં બંદરો સારાં છે. મુખ્ય બંદરો-દ્વારકાં, પોરબંદર, ત્રેસાવળ, દીવ, ગફરાબાદ, ને ભાવનગર.

૧ હાલારપ્રાંત.

આ પ્રાંત કાઠિઆવાડના વાયવ્ય ખુણામાં આવેલો છે. હાલોલ નામના રજપુત પરથી તે હાલાર કહેવાય છે. તેમાં નવાનગર, મોરબી અને ગોંડળ પહેલા વર્ગના, તથા વાંકાનેર, કોળ અને રાજકોટ એ બીજા વર્ગના મુખ્ય રાજ્યો આવેલા છે. બાકીના રાજ્યો નાના છે.

બજવાલાયક સ્થળો—

નવાનગર—(૪૨૪૬૫) નવાનગર રાજ્યની રાજધાની છે. અહીંના રાજા જાડેજ રજપુત છે. તે જામના નામથી જાણીતો છે. જામ સાહેબ પરથી આ શહેરને કેટલાક જામનગર પણ કહે છે. કાઠિઆવાડમાં આ શહેર સૌથી સુંદર છે. ત્યાં રાજાનો મહેલ, વાવ, વગેરે જોવા જેવા છે. શહેરમાં જૈન લોકોના પુષ્કળ દર્શના હોવાથી કેટલાક તેને મંદિરોનું નગર પણ કહે છે. અહીં સુદીઆ, કંક, રેશમી તથા કસબનું ભરતકામ વગેરે સારા થાય છે.

મોરબી—(૧૩૧૧૫) મોરબી રાજ્યનું મુખ્ય શહેર મચ્છુ નદી પર આવેલું છે. અહીંના રાજા પણ જાડેજ રજપુત છે. નદી પરનો ખૂલતો પૂલ ખાસ જોવા જેવો છે. મોરબીમાં તાબા પિત્તળના વાસણો બહુ સારા થાય છે.

ગોંડળ—(૧૭૪૧૮) ગોંડળ રાજ્યની રાજધાની છે. અહીં ગરાસીઆઓના છોકરાઓને બજવાની એક સૂત્ર તથા હાઈસ્કૂલ છે. અહીંના રાજા પણ જાડેજ રજપુત છે.

વાંકાનેર—(૮૫૬૬) વાકી બાધણીનું શહેર છે. અહીંના ચૌકાળ વખણાય છે, અહીંથી ખાંચ ગાઉ દૂર જાડેજ મહાદેવનું શિવાગ્રમ છે.

રાજકોટ—(૩૬૦૫૭) રાજકોટ રાજ્યની રાજધાનીનું શહેર આજી નદી પર આવેલું છે અહીં રાજકુમાર કૌલેજ, હાઇસ્કૂલ, ટ્રેનિંગ કૌલેજો, આજી નદી પરનો કૈસરેહિદ નામનો પૂલ, હુનરશાળા, લાયબ્રેરી વગેરે જોવા જેવા છે. શહેરથી થોડે દૂર કેમ્પ છે. ત્યાંના હવાપાણી ધણા સારા છે કાઠિઆવાડનો એજન્ટ હુ ધ ગવર્નર તથા પોલિટિકલ એજન્ટ અહીં રહે છે

૨ ઝાલાવાડ પ્રાંત.

આ પ્રાંત કાઠિઆવાડના ઇશાન ખુણામાં આવેલો છે. અહીં પહેલા ઝાલા રજપુતોનું રાજ્ય હતું, તેથી ઝાલાવાડ નામ પડ્યું છે તેમાં ધ્રાગધ્રા, પહેલા વર્ગનું તથા વઢવાણ, અને લીમડી બીજા વર્ગના મુખ્ય રાજ્યો છે આ પ્રાંતનો પોલિટિકલ એજન્ટ વઢવાણ કેમ્પમાં રહે છે. ધ્રાગધ્રા રાજ્યની વરતી ૮૮૪૦૫ માણસની છે, અહીંના રાજા ઝાલા રજપુત છે વઢવાણ, લીમડી અને વાઢાનેર એ ત્રણ રાજ્યો ધ્રાગધ્રાની શાખાઓ છે

જાણવાલાયક સ્થળો—

ધ્રાગધ્રા—(૧૭૫૨૬) ધ્રાગધ્રાના રાજ્યની રાજધાની છે. અહીંના ઝાલા રાજાને રાજસાહેબ કહે છે. ગામમાં રામ, કૃષ્ણ, બળરામ વગેરેના દહેરા જોવા જેવા છે, અહીંના પથર આખા ગુજરાતમાં વખણાય છે

વઢવાણ—(૧૬૩૬૦) વઢવાણ રાજ્યની ગળધાની ભોગાવો નદી પર આવેલું છે, અને તે રેલવેનું જંકશન છે. અહીંના રાજકર્તા ઠાકોગ કહેવાય છે. પાસે વઢવાણ કેમ્પ છે, ત્યાં લશ્કરી હાથણી છે પોલિટિકલ એજન્ટ કેમ્પમાં રહે છે. વઢવાણમાં પણ ગરાસીઆના છોકરાઓને બણવાની શાળા છે અહીંના વહોરા ધોવાના સાણુ સારા બનાવે છે. રાણકેવીના દહેરા તથા માધવબાગ બેવા જેવા છે.

લીમડી—(૧૧૨૯૪) લીમડી રાજ્યનું મુખ્ય શહેર છે. અહીંના કસાગ સુઠીઓ સારી બનાવે છે ગામમાં સરકારી મકાનો બેવા જેવા છે અહીંના રાજા ઠાકોગ કહેવાય છે.

મુળી—સ્વામિનારાયણના મોટા મંદિરને લીધે ખ્યાત છે.

૩ ગોહીલવાડ પ્રાંત.

આ પ્રાંત કાઠિઆવાડના અસિ ખુણામાં આવેલો છે ગોહીલ ગજપુતો પરથી તેનું નામ ગોહીલવાડ પડ્યું છે. તેમાં ભાવનગર પહેલા વર્ગનું તથા પાલિતાણા ખીજા વર્ગનું નામ્ય છે તે સિવાય વળા, ને લાઠી ખીજા ગજપો છે. ભાવનગર રાજ્યની જમીન કાળા હોવાથી કપાસુ સારો થાય છે.

બણવા લાયક સ્થળો—

ભાવનગર—(૫૬૨૬૨) ભાવનગર રાજ્યની રાજધાની છે આજવી લગભગ પોણા બસો વર્ષ પર આવતીગતી

નામના રાગએ આ શહેર વસાવેલું હોવાથી તે બાવનગર
જહેવાય છે આખા કાઠિઆવાડમાં આ શહેર મેદામાં મોહું
અને શોભીતું છે શહેરમાં સરકારી મકાના, મહાવિદ્યાલય,
તથા હાઈસ્કૂલ વગેરે જોવા જોવા છે અહીંના રાગને
મહારાગ કહે છે. બાવનગર બદર હોવાથી અહીંથી પુષ્કળ
રૂ મુખાર્થ થકે છે

પાસિતાણા—(૧૨૮૯૦) શેત્રુજ પર્વતની તળેટીમાં
છે અને તે જૈન લોકોનું જાત્રાનું ધામ છે.

શિહોર—અહીં તાબા પિત્તળના વાસણુ સારા થાય
છે, ગૌતમ કુડ નામની તીર્થની જગ્યા છે

મહુવા—અરબી સમુદ્રને કાઠે બદર છે. અહીં લાકડા
તથા હાથીદાનનું કામ સારું થાય છે

ગઢડા—સ્વામિનારાયણુ ધર્મનું મોટું મંદિર છે

કુડસા—અહીં લોહાના વામણુ તથા ઘેડાનો સામાન
સારો થાય છે

વળા—આ ગામની પાસે વલ્લભીપુરનાં બડિએર
દીઠામાં આવે છે.

૪ સોરઠ પ્રાંત.

આ પ્રાંત નેઝલ પુણામાં આવેલો છે સોરઠ નામ
સૌરાષ્ટ્ર ઉપરથી પડેલું છે તેમાં જુનાગઢ, ધોરખંદર,
અને જાફરાબાદ એ ત્રણ રજા વર્ગના રાજ્યો છે.

જાણુવા લાયક સ્થળો—

જુનાગઢ—(૩૩૨૨૧) જુનાગઢના રાજ્યની રાજધાની છે અહીંના રાજા બાબી કુટુંબના મુસલમાન છે. અને તે નવાબ કહેવાય છે. અહીં પરમાત્માના પરમભક્ત નરસિંહ મહેતાનો જન્મ થયો હતો. શહેરમાં હજી પણ નરસિંહ મહેતાનો ચોરો, હાઈસ્કૂલ, મહાવિદ્યાલય, તથા નવાબ સાહેબનો મહેલ જેવા જેવા છે જુનાગઢની પાસે ગીરનાર પર્વત છે, તે હિંદુ તથા જૈન લોકોના દહેરાને લીધે પ્રખ્યાત છે. ગીરનાર પર્વત પર અશોકનો જુનો લેખ છે

સોમનાથપારણ—દરીઆ કાઠા પર આવેલું છે. અહીં સોમનાથ મહાદેવનું પ્રખ્યાત દહેરું છે આજથી ૯૦૦ વર્ષ પર અહીં એક સુફર મહાદેવની મૂર્તિ હતી. હજારો ગાઉથી લોકો આ મૂર્તિના દર્શન કરવા આવતા, દહેરામાં દ્રવ્ય અલબ્ધ હતું અહીં રાતદિવસ ચાંદીના ઝોડીઆમાં ધીના દીવા બળતા. ૨૦૦ મણુ સોનાની સાકળે ઘટડીઓ બાંધેલી હતી. મહાદેવના દહેરાના દરવાજાના કમાડ મુખડના હતા. ૧૨૦૦ માછલ પર આવેલી ગંગા નદીના પવિત્ર જળથી મૂર્તિને સ્નાન કરાવવામાં આવતું હતું. આખા ગુજરાતમાં બીજી એક પણ જગ્યાનું ધામ સોમનાથ મહાદેવ જેવું ન હતું, ઇ. ૧૦૨૪ માં મલખ ગિજનીએ દહેરા ઉપર ચઢાઈ કરી મૂર્તિનું ખડન કર્યું, અને તે પુષ્કળ ધન લેઈ ગયો.

ધોરખંડર—(૨૮૬૯૯) દરીઆ કિનારે બંદર છે આ શહેરને મુદામાપુરી અને હાલમાં કેટલાક માહુનપુરી પણ કહે છે. ત્યાં કૃષ્ણ પરમાત્માના મિત્ર મુદામાનો અને મહાત્મા ગાંધીજીનો જન્મ થયો હતો. અહીંનો

પાથર મુખર્ષિ સુરત અને અમદાવાદ સુધી જાય છે. અહીંના રાજા જેઠવા જાતના રજપુત છે

જાફરાબાદ—અરબી સમુદ્ર પર બાંંદર છે રાજા હાજી જાતનો મુસલમાન છે, અને તે જાંજીરાના નવાબને તાબે છે.

વેરાવળ—અરબી સમુદ્ર પર બાંંદર છે

વડોદરા રાજ્ય.

આ રાજ્ય અગ્રેજી રાજ્યના જિલ્લાઓ અને એન્-ન્સિઓની વચ્ચે છુટું જાયુ આવેલું છે. આખા ગુજરાતમાં આ દેશી રાજ્ય સૌથી મોટું છે. તે હિંદુસ્તાનના ઉપરી વાઈસરોય સાહેબની દેખરેખ નીચે છે. તેમના તરફથી વડોદરામાં રેસિડંટ રહે છે

વડોદરાના રાજા શ્રીમંત મહારાજા સયાજીરાવ ગાયકવાડ છે તે જાતે મરાઠા છે પોતાની રૈયને સુખી કરવાને તેઓ સતત પ્રયત્ન કરે છે મહાગગ સાહેબે પોતાના રાજ્યમાં કેળવણી મફત અને ફરજિઆત હાખલ કરેલી છે. નાની વયમાં પરણવાનો—બાળલગ્નનો—રિવાજ તેમણે બંધ કર્યો છે આ સિવાય રાજ્યના ઘણા ગામોમાં પાણીના નળ, લાયબ્રેરિઓ, દવાખાનાં, ઔદ્યોગિક શાળાઓ, અને બાર્ડિંગહાઉસો સ્થાપેલા છે. ગરીબ વિદ્યાર્થીઓને પરદેશ મણવા જવા માટે શિશ્ય-વૃત્તિઓ પણ અપાય છે રાજ્યમાં નાનીમોટી ૭૨૦

લાયબ્રેરિઓ છે. સૌથી મોટી લાયબ્રેરિ વડોદરામાં છે. તેના જેવી હિંદુસ્તાનમાં ખીજી એકપણ નથી

રાજ્ય વહિવટ—ગાયકવાડી રાજ્યનો વહિવટ અંગ્રેજ સરકારના રાજ્ય પ્રમાણે ચાલે છે રાજ્યનો મુખ્ય અમલદાર દીવાન કહેવાય છે. તેને મદદ કરવાને ખીજા ચાર અમાત્યો પણ છે વડોદરા રાજ્યના ચાર વિભાગ પાડ્યા છે, તેને પ્રાંત કહે છે પ્રાંતના ઉપરી મુખ્યા છે પ્રાંતના મહાલ અથવા તાલુકા અને પેટામહાલ પાડવામાં આવ્યા છે. આ રાજ્યમાં ૩૫ તાલુકા અથવા મહાલ અને પાંચ પેટા મહાલ છે. મહાલના ઉપરીને વહિવટદાર કહે છે આ રાજ્યના દરેક ખાતાતુ તેમજ તેના ઉપરી અધિકારીનું નામ દેશી ભાષામાં રાખેલું છે ન્યાયની વડી અદાલત વડોદરામાં છે, અને તે વરિષ્ઠકોર્ટ કહેવાય છે વડોદરા રાજ્યની વસ્તી ૫૨૨૬૬૨૨ માણસની છે ચાર પ્રાંતો-૧ વડોદરા, ૨ કડી ૩ નવસારી, ૪ અમરેલી

વડોદરા પ્રાંત ખેડા જિલ્લાની પાસે, કડી પ્રાંત અમદાવાદની ઉત્તરે, નવસારી પ્રાંત સુરત જિલ્લાની લગોલગ, અને અમરેલી પ્રાંત કાઠિયાવાડમાં આવેલો છે. કોડેનો મુખ્ય ધંધો ખેતી છે તેઓ અનાજ કપાસ વગેરે પકવે છે. નવસારી પ્રાંતનો મુખ્ય પાક શેરડી છે.

પર્વત—સાલેરમુળેર. નવસારી પ્રાંતમાં આવેલો છે તેની ઉંચાઈ ૨૬૩૨ હાથ છે

નદીઓ—સાગરમતી, વિંધ્યામિત્રી, મહી, તાપી, નર્મદા, કીમ, મીઠાળા, પૂર્ણા, અંબીકા, ચેત્રુલ, અને સરસ્વતી.

બાણવાસાયક સ્થળો—

વડોદરા—(૯૪૭૧૨) રાજ્યનું પાટનગર વિશ્વામિત્રી નદીના પૂર્વ કિનારા પર આવેલું છે. અસલ ચંદન નામના ગળના નામ પરથી ચંદનાવતી કહેવાતું હતું. શહેરમાં લક્ષ્મીવિલાસ રાજમહેલ, નજરબાગ મહેલ, મકરપુરા મહેલ, કળાશુવન, મોડું પુસ્તકાલય, હાથીખાડું, સોનારપાની તોપો, ઝવેરખાનું, સુરસાગર તળાવ, સમ્રાટસ્થાન, સાર્વજનિક બાગ, ન્યાયમંદિર, ચાર ધડિઆળો, તથા સરકારી મકાનો તેમજ દેવદેવીઓના દહેરા જેવા લાયક છે

ડભોઈ—(૧૫૮૭૦) વડોદરાથી ૧૮ માઇલ પર આવેલું છે આ ગામનો પ્રાચીન કિલ્લો જેવા જેવો છે. તેને ચાર દરવાજા છે. એક દરવાજાનું નામ હીરા કહીઆ પરથી હીરા દરવાજો પડ્યું છે, તે બીજા દરવાજા કરતા નક્સીમાં ચડી-આતો છે. ગામમાં કપાસ પીલવા માટેના ૨૦ કારખાના તથા ૩ની ગાસડીઓ બાધવાના ૫ યંત્રો છે અહીં પીત્તળના વાસણો, વણાટ કામ, અને લકડ સામાન સારો બને છે. વળી ડભોઈ રેલવેનું જ ક્ષેત્ર પણ છે

પેટલાદ—(૧૫૧૫૯) પાટીદારોનું ગામ છે અહીં વણાટકામ, રગાટી કામ તથા તમાકુનો વેપાર સારી રીતે ચાલે છે પેટલાદની ઘોડીંગ આખા ચરોતરમાં પ્રખ્યાત છે.

પાટણ—(૨૭૦૧૭) કહી પ્રાતમાં આવેલું છે. ગુજરાતના રાજ વનરાજો પોતાના મિત્ર અણ્ણહીલ ભરવાડ-નું નામ કાયમ રાખવા તેના નામ પરથી અણ્ણહીલપુર પાટણ નામનું આ શહેર વસાવ્યું હતું. અત્યારે પણ ત્યાં વનરાજની મૂર્તિ, સિદ્ધરાજે બધાંવેલું સહસ્રલિંગ તળાવ,

અને રાણીની વાવ, ખાન સરૌવર, ત્રણ દરવાજા તથા અન્ય જેવા લાયક સ્થળો છે આ શહેર પટોળા, માટીના વાસણ, સૂડીઓ વગેરેને માટે પ્રખ્યાત છે.

સિદ્ધપુર—(૧૬૧૮૭) કડી પ્રાતમા સરસ્વતી નદી પર આવેલું છે. તેનું મૂળ નામ શ્રીસ્થળ હતું, પરંતુ સિદ્ધરાજના નામ પડ્યું તે સિદ્ધપુર કહેવાય છે. શહેરમાં પ્રાચીન રૂઢમાળના ખડેર, અંધ નથા બિન્દુ સરૌવર, શાનવાવ અને વહોરાઓની હવેલીઓ જેવા જેવી છે અહીં વરસમા ચાર મોટા મેળા ભરાય છે. ઘણા લોકો માતૃઆર્ચ કરવા ત્યાં જાય છે.

વડનગર—(૧૧૬૭૬) એનું ખીજી નામ વૃદ્ધનગર છે. ગામ ધાણુ જીનું છે વડનગરના નામરેનું આ મૂળ રહે ઠાણું છે ત્યાં દાટકેશ્વર મહાદેવ, મોમનાથ મહાદેવ, અબાજી માતા, આશાપુરી માતા વગેરેના મંદિરો જેવા જેવા છે અહીંના છીપા લોકો કપડા રંગવાનું કામ સાફ કરે છે.

નવસારી—(૧૮૪૦૭) નવસારી પ્રાતનું મુખ્ય શહેર છે. તેમાં પારસીઓની વસ્તી વધારે છે શહેરમાં કચેરીઓ, શાળાઓ, પુસ્તકાલય, સમૃદ્ધશાન, તળાવો વગેરે જેવા જેવા છે અહીંના ખત્રીઓ હાથની સાળથી સુદર સાડીઓ વણે છે ખુરશીઓ, મેજ, પત્રમ વગેરે લક્ષડ કામ પણ સાફ થાય છે નવસારી ખદર હોવાથી કેરી, કેળા, કેળુસ વગેરે અહીંથી પરદેશ જાય છે અહીંની હવા સારી હોવાથી મહારાજા સાહેબ હવાફેર કરવા આવે છે.

ગણદેવી—નવસારી પ્રાતમાં આવેલું છે ત્યાં ખાડ બનાવવા માટેની ચક્રી, અનાજ દળવાની ઘટીઓ, તથા આ-

મલોરી નળીઆ બનાવવાનુ કારખાનુ વગેરે છે. અહી શેરડી પુષ્કળ વેચાય છે

અમરેલી —(૧૭૭૯૩) અમરેલી પ્રાંતમા મુખ્ય શહેર છે. ત્યા પછેડીઓ, ખેસ, ચોકાળા, ઉનના ધામળા, કામળા વગેરે સારા અને છે, અહી ગાંડી કામ પણ સારુ થાય છે. અહીના કારીગરી વાળા આદીના ઓપદાર વામણો તથા તપખીર વખણાય છે.

દ્વારકાં —(૭૯૭૭) અરબી સમુદ્રના કિનારા પર આવેલુ બંદર છે તે હિંદુઓનુ જનતાનુ મામ છે ગામમા રણુછોડરાયજી, ગોમતીજી, મદાલદમીજી, શામળશાશેક, નરસિંહ મહેતા, મીરાબાઈ વગેરેના મંદિરો આવેલા છે. વળી આ ગાયકવાડ સગઠારનુ લશ્કરી મથક પણ છે શકરાચાર્યનો સારદાપીઠનો મઠ છે આ ગામ એક વખત કૃષ્ણ ભગવાનની રાજધાની હતું. દર વરસે લાખો માણસો અહી જતરા કરતા આવે છે.

સ્વતંત્ર રાજ્યો

દીવ અને દમણ

ગુજરાતમા અંગ્રેજી રાજ્ય અને દેશી રાજ્યો સિવાય દીવ તથા દમણ પરદેશી રાજ્યની સત્તા નીચે છે તે દ્વીરગી કે પોર્ટુગીઝ લોકોને તાબે છે પોર્ટુગીઝ લોકો યુરોપમા આવેલા પોર્ટુગલ દેશના રહેવાસી છે. તેઓ હિંદમા

વેપાર કરવા આવ્યા હતા, અને તેઓથી તેમણે આ મુલક મેળવ્યો હતો. તેઓ અંગ્રેજ સરકારથી સ્વતંત્ર છે દેશી રાજ્યોની માફક તેમને ખડણી ભરવી પડતી નથી. નકસાબા આ સ્થાનેનો રંગ હીલો દર્શાવેલો છે

દીવ--આ નામનો બેટ કાઠિઆવાડના દક્ષિણ કિનારે આવેલો છે અને તેની રાજધાની દીવ ખંડર છે ત્યાના ભાવસારો છાપવાનું કામ સાર કરે છે અસલ આ શહેર વેપારનું મોટું મથક હતું

દમણ--મુગલ જિલ્લાની દક્ષિણે શ્રી ગી લોકોનું આ ખીજી સરયાન ખાતા સરયાન જેવું છે તેનો નગર હવેલી નામનો તાલુકો કળદ્રુપ છે

ગુજરાતની રાજ્ય વ્યવસ્થા.

ધરનો કારભાર ચલાવવાને જેમ કુટુંબના માણસોને જુદા જુદા કામ કરવા પડે છે, તેમ ગામ, તાલુકો, જિલ્લો, અને આખા પ્રાંતનો કારભાર ચલાવવાને માટે સરકારે જુદા જુદા ખાતા પાડેલા છે .

આપણે પાછળ જોઈ ગયા કે ગુજરાત પ્રાંતના ઉપરી કમિશનર સાહેબ છે. તેમના હાથ નીચે જિલ્લાના કલેક્ટરો અને કલેક્ટરના હાથ નીચે તાલુકાવાર મામલતદારો હોય છે. મામલતદારોના હાથ નીચે ગામવાર મુખી અને તલાટીઓ છે. આ બધા અધિકારીઓનું કામ ચોરી, લૂટફાટ થતી અટકાવી મહેસુલ ભેગું કરવાનું છે.

આ સિવાય નીચેના ખાતા પણ સરકારે ગ્રાપેલા છે

પોલીસ ખાતું—ચોર અને લુટારાને પકડવા, તથા ગુના થતા અટકાવવા સરકારે આ ખાતું કાઢ્યું છે આ ખાતામાં નિહા દીઠ એક પોલીસ સુપ્રિન્ટેન્ડન્ટ હોય છે તેના હાથ નીચે પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર, સબ ઇન્સ્પેક્ટર, જમાદાર, નાયક વગેરે નાના અમલદારો છે ફરેક આ મમા મુખી (પોલીસ પટેલ) હોય છે તે ગામમાં કઈ નવાણુની થતા તાલુકાના સબ ઇન્સ્પેક્ટરને ખબર આપે છે

દિવાની ખાતું—પૈમાની લેવડદેવડમાં વાધો પડે, તો તે બાબતની શરિઆત સાબળી તેનો ચુકાદો આપવાનું કામ આ ખાતાનું છે. આ કામ કરવા ફરેક તાલુકામાં મુન્સફ હોય છે તાલુકો નાનો હોય, તો એ તાલુકા વચ્ચે એક મુન્સફ હોય છે

કેશવણી ખાતું—આખણી શાળાઓ આ ખાતાની દેખરેખ નીચે ચાલે છે. તેમાં જિલ્લા વાર ડેપુટી એજન્ટ કેશનલ ઇન્સ્પેક્ટર, અને તેમના હાથ નીચે તાલુકા વાર આસિસ્ટન્ટ ડેપુટી એજન્ટ કેશનલ ઇન્સ્પેક્ટર હોય છે તેઓ શાળાઓની પરીક્ષા લે છે

બાંધકામ ખાતું—જાહેર રસ્તાઓ સરકારી મકાનો, તથા કુવા, તળાવ વગેરે બંધાવવા તથા સમગ્રવવા નનકારે આ ખાતું ચલાયું છે તેના ઉપરી જિલ્લાના ઇજનેર સાહેબ છે. તેમના હાથ નીચે ફરેક તાલુકામાં એવર સિઅર હોય છે

સુખાકારી ખાતું—ગરીબ લોકોને મફત દવા આપવાને અને મદદની માવજત કરવાને ફરેક જિલ્લામાં એક મોટું

સરકારી દવાખાનુ હોય છે તેના કિપરીને સિવિલ સરજન કહે છે તેના હાથ નીચે દરેક તાલુકાના મુખ્ય મામમા પણ દવાખાનુ હોય છે, ત્યાં ડાક્ટરો દવા આપે છે.

પોસ્ટ ખાતું—કાગળો, પૈસા તથા બેગીઓ એક સ્થળેથી બીજે સ્થળે મોકલવાનું કામ આ ખાતું કરે છે, તથા આ ખાતા નેડે સેવિંગ બેંક પણ હોય છે, તેમા ગરીબ લોકો પોતાના પૈસા બચાવે મકી શકે છે આ ખાતા તરફથી પોસ્ટ ઓફીસો ચાલે છે. તેના કિપરીને પોસ્ટ માસ્ટર કહે છે પોસ્ટમાસ્ટરના કિપરી સમ્ય પોસ્ટ માસ્ટર, અને તેના કિપરી જિલ્લાના પોસ્ટલ ઇન્સ્પેક્ટર છે

લોકલ ફંડ ખાતું—સરકાર જમીનનું જે મહેસુલ લે છે, તે કિપરાન એક રૂપીએ એક આના પ્રમાણે ખેડૂત પાસેથી વધારે લઈ તેનું એક ફંડ સ્થાપવામા આવ્યું છે તે લોકલફંડ કહેવાય છે આ ફંડમાથી કુવા, વાવ, રસ્તા વગેરે બનાવવામા તેમજ શાળાઓ પણ ચલાવવામા આવે છે આ ફંડના કાગ્યાર પ્રગતના માણસ તથા સરકારના અધિકારીઓ મળી કરે છે આવી સમ્યા દરેક તાલુકા અને જિલ્લામા છે. તાલુકાની સમ્યા તાલુકા લોકલ બોર્ડ અને જિલ્લાની જિલ્લા લોકલ બોર્ડ કહેવાય છે

મ્યુનિસિપાલિટી—મોટા શહેરોમા આ ખાતું હોય છે તેમનું કામ શહેરોની સુખાકારી જનજીવવવી, રસ્તા બંધાવી સાફ કરાવવા, દવાખતી કરવી, છોકરાઓના માટે પ્રાથમિક શાળાઓ ચલાવવી, 'સ્વચ્છ' પાણી પૂર પાડવાની ગોઠવણ કરવી વગેરે હોય છે શહેરનો વલિવટ શહેરોમા મારફત

(૫૬)

ચાલે છે આ વલિવટ ચલાવવા, તેઓ મકાનો ઉપર તેમજ આવતા જતા માણ ઉપર કંઈ નાખી પૈસા ભેખ કરે છે.

આ સિવાય આખકારી ખાતું, શિતળા ખાતું, જંગલખાતું, વગેરે ઘણા ખાતા છે કમિશનર સિવાય ઉપર કહેલા ખાતા પર દેખરેખ રાખવા વિભાગના જોડેક મુખ્ય અમલદાર પણ હોય છે.

સમાપ્ત.

